Nr. 142. Niedziela, 23 Czerwca 1889. **Rok 79.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztowa wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct, drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**, ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie półroczni, (którzy prenumerują od 1go lipca do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr., ćwierćrocznie 1 złr.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy, zawartej z redakcyami warszawskiego ilustrowanego tygodnika ***„Biesiady literackiej“****, i warszawskiego* ***„Echa muzycznego****, teatralnego i artystycznego“, nabywać mogą prenumeratorowie „Gazety Lwowskiej“ te pisma wychodzące raz na tydzień* **po cenie zniżonej**, mianowicie: ***„Biesiadę literacką“*** wraz z dodatkiem powieściowym po cenie:

We Lwowie: półrocznie 3 zł.
kwartalnie 1 „ 50 ct.

Na prowincyi: półrocznie 3 zł. 50 ct.
kwartalnie 1 „ 75 ct.

Również ***Echo muzyczne****, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po cenie:

We Lwowie: miesięcznie 62 ct,
kwartalnie 1 zł. 86 ct.,

Na prowincyi: miesięcznie 92 ct.,
kwartalnie 2 zł. 76 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenie.

Z powodu dalszego stwierdzenia zarazy pyskowej i racicowej w kilku miejscowościach powiatu: mościskiego, przemyskiego, jarosławskiego, bialskiego, drohobyckiego, samborskiego, brzozowskiego, kossowskiego, wadowickiego, turczańskiego, staromiejskiego i kamioneckiego, oraz celem zapobieżenia dalszemu szerzeniu się tej zarazy, ustanawia się w myśl §. 26 ogólnej ustawy o chorobach stadnych z r. 1880 i rozporządzenia wykonawczego z dnia 8 grudnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 172) zapowietrzone przestrzenie kraju, do których zalicza się całe powiaty: mościski, przemyski, jarosławski i drohobycki, tudzież następujące powiaty sądowe a mianowicie: Oświęcim w pow. politycznym bialskim; Łąka w powiecie polit. samborskim; Dubiecko w pow. polit. brzozowskim; Kossów w pow. polit. kossowskim; Kalwarya w pow. polit. wadowickim; Turka w pow. polit. turczańskim; Staremiasto w pow. polit. staromiejskim i Busk w pow. kamioneckim.

Odbywanie targów na zwierzęta racicowe w obrębie tych zapowietrzonych przestrzeni jest bezwzględnie wzbronione.

Z tych przestrzeni nie wolno wyprowadzać, ani też do nich wprowadzać bydła rogatego, owiec, kóz i świń.

Zabrania się dalej ładować i wyładowywać zwierzęta racicowe na stacyach kolejowych, położonych w obrębie tych zapowietrzonych przestrzeni.

Upoważnia się jednak dotyczące Starostwa do udzielania pozwolenia na wypęd i wywóz koleją bydła rogatego i owiec z miejscowości niezapowietrzonych na natychmiastową rzeź do większych miejsc konsumcyi, jeżeli do miejsca przeznaczenia, względnie od stacyi kolejowej nie będą przechodziły przez miejsca zapowietrzone. Pod temi warunkami zezwalać mogą dotyczące c. k. Starostwa na wywóz świń rzeźnych ale tylko wozami i tylko do miejsc większej konsumcyi w kraju. Takie wyjątkowe zezwolenia mają być na dotyczących paszportach bydlęcych uwidoczniane.

Wywóz świń z obrębu przestrzeni zapowietrzonych poza granice kraju, jest bezwzględnie wzbroniony.

Rzeczą dotyczących c. k. Starostw będzie, w każdym poszczególnym wypadku poczynić odpowiednie zarządzenia, aby przez wynikający ztąd ruch zwierząt zaraza się nie rozszerzała.

Przypomina się, że domokrążny handel świń w całym kraju jest zabroniony (rozp. nam. z d. 10 kwietnia 1889 l. 23.540).

Natomiast z uwagi, że pomieniona zaraza w powiecie horodeńskim obecnie wygasła, a w powiatach: trembowelskim, husiatyńskim, skałackim, zaleszczyckim i borszczowskim jest na wygaśnięciu, ścieśnia się zapowietrzone przestrzenie w tych powiatach, ustanowione tut. rozporządzeniami z d. 19 lutego b. r. l. 9.197, z d. 7 marca b. r. l. 15.505, z d. 23 marca b. r. l. 19.906, z d. 18 kwietnia b. r. l. 26.103, z 19 maja b. r. l. 34.097 i z d. 24 maja b. r. l. 35.419 w ten sposób, że cały powiat horodeński uznaje się jako wolny od zarazy; natomiast stanowić mają nadal zapowietrzoną przestrzeń tylko następujące powiaty sądowe a to: Kopeczyńce w powiecie polit. husiatyńskim, Grzymałów w pow. polit skałackim i Tłuste w pow. polit. zaleszczyckim. W powiatach trembowelskim i borszczowskim zaś, gdzie obecnie tylko w Iławczu względnie w Oleksińcach panuje zaraza, pozostają tylko te dwie miejscowości zamknięte a to według postanowień punktu 2 lit. f. §. 20 ogólnej ustawy o chorobach stadnych z r. 1880 (Dz. u. p. nr. 35) aż do wygaśnięcia tam pomienionej zarazy.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia karane będą według ustawy z dnia 24 maja 1882 Dz. u. p. Nr. 51.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 9 lipca 1889 i w następnych dniach odbędzie się zarządzona reskryptem c. k. Ministerstwa handlu z dnia 2 b. m. l. 661 komisya reambulacyjna wraz z rozprawą ekspropryacyjną względem projektowanej przez c. k. uprzyw. kolej Karola Ludwika budowy drugiego toru na linii Kraków-Dębica

Komisya zbierze się w pierwszym terminie na dworcu w Krakowie o godzinie 8 przed południem.

Wykazy gruntów, które na powyższy cel zajęte być mają, wyłożone będą wraz z odnośnemi planami stosownie do postanowień §. 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 Dz. pp. Nr. 30 w urzędach gminnych, względnie w kancelaryach przełożonych obszarów dworskich, a to: w Podgórzu, Ptaszowie, Woli duchackiej, Prokocimie, Bierzanowie, Kokotowie i Węgrzcach wielkich powiatu wielickiego; w Podłężu, Staniątkach, Dąbrowej, Szarowie, Kłaju, Stanisławicach, Cikowicach, Chodenicach, Bochni, Gorzkowie, Łazach, Krzeczowie, Rzezawie i Jodłówce powiatu bocheńskiego; w Jasieniu, Grądach-Kopalinach, Słotwinie, Brzezowcu, Jadownikach podgórnych, Sterkowicach, Maszkienicach, Wokowicach, Biadolinach szlacheckich, Bielczy, Biadolinach radłowskich, Łętowicach i Bogumiłowicach, powiatu brzeskiego; w Wierzchosławicach, Dąbrówce infułackiej, Strusinie, Zabłociu z Terlikówką, Gumniskach, Grabówce, Rzędzinie, Woli rzędzińskiej i Jodłówce z Wałkami powiatu tarnowskiego; w Żdziarach, Czarnej i Głowaczowej powiatu pilznieńskiego; w Grabinach, Wolicy i Kawęczynie powiatu ropczyckiego wszędzie przez 14 dni do przejrzenia dla ogółu i podane będą termina, w których komisya czynność swoją odbywać będzie w każdej pojedyńczej gminie.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w przeciągu powyższych 14 dni do właściwego c. k. Starostwa lub też przy komisyi na miejscu.

Zarzuty spóźnione, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 22 czerwca.

Dwa posiedzenia niezwykle burzliwe odbyły się już w Izbie belgijskiej z powodu wznowionej interpelacyi o zamknięty proces socyalistów w Mons. Obydwa te posiedzenia, mimo nadzwyczajnego rozdrażnienia obu stron przeciwnych, nie doprowadziły do żadnego rezultatu. Zapobiegając następstwom, któreby mogły skom-

8)

GÖRGÖ

NOWELLA

przez

Wincentego hr. Łosia.

VII.

(Ciąg dalszy).

To mówiąc, spojrzała mi w oczy tak śmiało i otwarcie, tak odważnie i szczerze, że w jednej chwili zrobiła mnie swym niewolnikiem.

Zmiarkowała to zaraz i rzekła:

— Wezwałam pana na to, aby mu powiedzieć, że nie przeżyłabym....

Urwała i chustkę podniosła do oczu, ale niepotrzebnie, bo tak zacisnęła usta i zagryzła swe purpurowe wargi, że łzy jej stanęły w źrenicach i ciągnęła:

— Nie przeżyłabym, gdyby w tym pojedynku Palafiemu się co stało.

Tu wyciągnęła do mnie rękę i uśmiechając się czarująco, zapytała:

— O której ten pojedynek?

— O jedenastej — odparłem bez namysłu.

— A więc — rozkazywała — o dwunastej godzinie, ponieważ Görgö będzie już w domu, przejedziesz pan aleją lipową. Jeźli Palafiemu włos z głowy nie spadnie, to pan mi się ukłonisz, ja będę na terasie.... Jeźli Palafiemu by co się przytrafiło, to pan mi się nie ukłonisz.... W takim razie, wiedz pan o tem, że ja zaraz będę w mieszkaniu Palafiego.

Zamyśliła się i nagle podała mi rękę na znak pożegnania, nie prosząc o dyskrecyę, nie pytając, czy układ przyjmuję.

Wybiegłem z willi Mara oszołomiony, ale nie pojedynkiem, tylko pytaniem, strasznie w tej chwili do odpowiedzenia trudnem, czy już kochanką Palafiego była żona pułkownika Görgö.

VIII.

Niezadługo potem, wchodząc do swego mieszkania, zastałem w niem Palafiego.

Wyglądał niezwykle rozstrojony i był blady jak ściana.

— Chciałem z tobą pomówić — zaraz zagadnął — w tym celu przyszedłem wcześniej. Wynik pojedynku nawet dla oficera trzeciego pułku i dla mnie, którego ręką do pierwszego strzału kierowała dzisiejsza pani Görgö, nie jest pewnym.... bywają wypadki.

— Zapewne! — podchwyciłem — ale pozwól, że wpierw poinformuję cię, co w tej chwili zaszło.

Tu opowiedziałem pozyjacielowi moje widzenie się z hrabiną.

Gdy skończyłem, Palafy odetchnął głęboko, jak gdyby mu się ulżyło na piersi.

— Ach! jakże jestem jej wdzięczny! — zawołał po chwili — nie uwierzysz, ile mnie kosztowało to tłumienie w sobie wszystkich rozpierających mą pierś uczuć. Od dziś mogę z tobą o niej mówić, mogę się wynurzyć, gdy mi braknie w piersi powietrza, gdy uczuję jedną z tych chwil strasznych, w których najszczęśliwszy kochanek potrzebuje przyjaciela....

— Więc nim już jesteś? — zawołałem przerażony prawie, bo myślałem o Görgöm.

— Nie! — zawołał zaraz Palafy — ale nim będę, nim być muszę....

Wymówił te słowa z taką pewnością siebie, z taką siłą namiętności, żem nic nie miał mu do powiedzenia, bo mnie coś dławiło, a Görgö z tym wyrazem rozpaczy na twarzy stał mi żywo przed oczami.

Milczeliśmy.

Nagle zaświtała mi myśl w głowie, narzucająca się z gwałtownością, że świętym obowiązkiem moim było próbować ocalić siwą głowę Görgögo.

Mąż zdradzony w Węgrzech, a tem więcej w trzecim pułku, to nie to samo, co gdzieindziej w Europie, bo Węgry to kraj ludzi, w których żyłach krew szybciej i gorętsza płynie.

Palafy zadumany milczał, a namiętność wykrzywiała uśmiechem jego usta.

— Słuchaj Palafy! — rzekłem — rozumiem twoje uczucie, rozumiem je! ale czyś się zastanowił dobrze, co robisz? czy ci stanęły w oczach wszystkie konsekwencye możliwe tego uczucia, które tobą owładnęło, a które podniecasz w tej....?

Przyjaciel mi przerwał gestem ręki i równocześnie zerwał się z krzesła. Stanął nademną, poczerwieniał jak wiśnia i mówił:

— Jakież słońce pobudziło do życia twe ciało? że ty Węgrowi, wychowanemu pod skwarnem niebem Południa, mówisz o zastanowieniu się nad skutkami jego namiętności, gdy ta go całego wszechpotężnie ogarnie, gdy ta go tak oplecie dokoła, jak krzak chmielu oplata w górach Szeröny pień stuletniego dęba? Ty mówisz o zastanowieniu! Czyżbyś ty nie widział, że ja tę kobietę tak kocham jak szalony? Czyżbyś nie spostrzegł, że ona już jest moją.... że tylko....

Urwał i zaraz zawołał:

— Słuchaj! Ja widzę, że ty nie masz pojęcia o gwałtowności uczuć u nas Madiarów, wychowanych tam.... daleko.... pod Ocskay.... Za godzinę, ja, porucznik trzeciego pułku się biję. Czy wiesz? że gdybym wiedział, iż w tym pojedynku zginę, a więc, że już Zofii w swoich objęciach mieć nie będę, że już jej w pocałunku nie powiem, jak.... to wiesz, cobym zrobił?? Stchórzyłbym! nie stanąłbym!! a potem, potem.... bym sobie w łeb palnął.

Urwał i upadł na fotel.

Ja milczałem, bo w obec tego, co było mówić? Dwie ostateczności tylko widziałem. Jeśliby Palafy zginął, toby Görgö ocalał, lub odwrotnie, a Palafy był moim przyjacielem, a Görgö moim pułkownikiem, który mi imponował czemś niepojętem, cobym dziś nazwał, wielkodusznością.

Zerwałem się spoglądając na zegarek, którego wskazówki dawały nam tylko godzinę czasu.

— Spieszmy się! — zawołałem — ale co chciałeś jeszcze odemnie?

— Nic już teraz — wybełkotał Palafy — pamiętaj tylko, by mnie w razie danym pochowano tam, w dolinie Krasso nad Berzawą.... gdybym zginął.... gdyby kula

promitować powagę instytucyi parlamentarnej, widział się prezes Izby zniewolonym zamknąć za każdym razem posiedzenie. Obecnie położenie jest tego rodzaju, że sama prasa belgijska zapytuje, do czego to doprowadzi? Znane są wprawdzie intencye opozycyi postępowej, pragnącej obalić gabinet, pytanie jednak, jaką drogę do tego obierze? Bo że dotychczas mimo zwycięstwa przy wyborze uzupełniającym w Brukseli, mniejszość opozycyjna wzmocniła się tylko jednym głosem, o tem wie dobrze opozycya, lecz, jak twierdziły dzienniki liberalne, nadzieję swoją opierała na tem, iż gabinet sam dobrowolnie uzna się jako skompromitowany w sprawie procesu. Gabinet wszakże, choćby to uznawał, posłuszny jest większości konserwatywnej, która dotąd posiada większość składającą się z 50 członków. Większość zaś ta jest zdania, że dopóki użycza gabinetowi swego poparcia, dopóty ministrowie nie mają powodu żądać sami dymisyi. Zasady tej, ściśle konstytucyjnej nie są w stanie obalić połączone stronnictwa liberalne.

Stronnictwa te upatrują jednak inną jeszcze potęgę, którą stawią przeciw uporowi gabinetu. Potęgą tą jest według nich opinia publiczna. Opinia, mówią, objawiła swoje niedwuznaczne niezadowolenie i oburzenie i dla tego gabinet ustąpić powinien. Na to, mówi gabinet, ażebyśmy ulegli woli opinii publicznej, musi ona zamanifestować się w drodze legalnej, ale nie demonstracyami ulicznemi. Objaw stanowczej opinii, w drodze legalnej widzielibyśmy jedynie w rezultacie nowych wyborów, w większości liberalnej posłów. Do tego potrzeba rozwiązania Izby, a prawo rozwiązania przysługuje tylko koronie. Jakoż w tę stronę zwracają się reprezentanci stronnictwa, a nowy poseł Janson objawił to w Izbie oświadczeniem, że stronnictwo czekać będzie z otuchą decyzyi najwyższej władzy.

Tymczasem jednak agitacya zaparlamentarna przybiera coraz szersze rozmiary tak dalece, iż jeden z dzienników, przychylny stronnictwu, widział się zniewolonym ostrzedz je i doradzać inną drogę. Radzimy stanowczo zaniechać krzykliwej agitacyi, mówi ten dziennik, gdyż to nie prowadzi do celu a wywoła jedynie taką samą agitacyę obozu przeciwnego. I tak się rzeczywiście stało, zaledwie bowiem połączone stronnictwa liberalne zapowiedziały na niedzielę demonstracyę nieprzychylną, przygotowuje stronnictwo konserwatywne i katolickie wielką owacyę dla gabinetu. Sprzeczne te prądy mogą doprowadzić jedynie do starcia. Czy nastąpi zwrot jaki, trudno przewidzieć, lubo poważniejsza część prasy doradza cierpliwość, zwracając słusznie uwagę, że stronnictwa postępowe powinny na razie zadowolić się tem, iż przez ostatni wybór posła ze stolicy wyrównały sprzeczności jakie dzieliły je do niedawna.

Akcya przedwyborcza.

Z prowincyj otrzymujemy następujące korespondencye o ruchu wyborczym:

Tłumacz 21 czerwca. Ruch wyborczy wzmaga się; gr. kat. duchowieństwo wszelkiemi siłami popiera kandydaturę włościanina Józefa Huryka, przeciw kandydatowi kraj. komitetu centralnego ks. Franciszkowi Sawie.

Brzesko 21 czerwca. Dotychczasowy wynik prawyborów, przeprowadzonych już w większej części gmin tutejszego powiatu, zdaje się być pomyślnym dla wyboru dotychczasowego posła Jana hr. Stadnickiego, pomimo zabiegów stronników wiecu miast i miasteczek. Na czele ich stoją tu dr. Ludwik Parwi adwokat i dr. Szymon Bernadzikowski lekarz tutejszy.

W tych dniach wyłoniła się nowa kandydatura dr. Emila Merczyńskiego, lekarza ze Lwowa, który jest właścicielem wsi Wesołowa w tutejszym powiecie. Zapewniają, że p. Merczyński zamierza 25 b. m. po ukończonych prawyborach zwołać wyborców i zgłosić swą kandydaturę.

Odbyło się tu także przed dwoma dniami zebranie przedwyborcze, zwołane przez Jana Orzechowskiego. Przybyło 10 wójtów i kilka osób z Brzeska. Na zebraniu tem prosił Orzechowski obecnych o jednanie mu głosów, za co obiecał popierać w sejmie wszelkie możliwe życzenia stanu włościańskiego.

Przemyśl 21 czerwa. Komitet miejski wybrał ze swego łona komitet ściślejszy i zwołał zebranie na d. 23 b. m. na którem dotychczasowy poseł m. Przemyśla dr. Waygart, zdawać będzie sprawę ze swej działalności.

Z kuryi gmin wiejskich objawia się ruch ze strony Rusinów za kandydaturą notaryusza z Niżankowic p. Gromnickiego.

Krosno 21 czerwca. Na nielicznem zgromadzeniu wyborców, zwołanem z inicyatwy p. Augusta Lewakowskiego, postanowiono popierać kandydaturę Jana Skwary na posła z kuryi mniejszych posiadłości.

Delegacye.

W dniu dzisiejszym zbierze się w Wiedniu na sesyę zwyczajną wspólny parlament, zwany Delegacyami Przy pierwszem posiedzeniu Delegacyi austryackiej przestrzegane są następujące formalności: Pan Minister spraw zagranicznych ogłasza posiedzenie za otwarte i zaprasza najstarszego wiekiem delegata do objęcia prezydyum. Tym razem będzie nim prawdopodobnie dr. Oelz. Przewodniczący z tytułu wieku powołuje dwóch najmłodszych członków na sekretarzy i zarządza wybór prezydenta i wiceprezydenta. Jest zwyczajem, że gdy Delegacya obraduje w Wiedniu, prezydent bywa powoływanym z szeregu delegatów Izby panów, w Peszcie zaś, z delegatów Izby deputowanych, i że odpowiednio zmieniają się także wice-prezydenci. Również wyrobił się zwyczaj powoływania prezydenta ze stronnictwa większości, jego zaś zastępcy z obozu mniejszości. Zwyczaj ten utrzyma się niezawodnie i teraz także. Po wyborze biura, przystępuje Delegacya do wyboru dwóch komisyj: budżetowej, składającej się z 21 członków, i petycyjnej, z 9 członków. Komisya budżetowa mianuje dla pojedynczych głównych wydziałów wspólnego budżetu referentów specyalnych (zazwyczaj 7, ewentualnie 8). Ci referenci składają po kolei przekazane im wydziały komisyi budżetowej, w której spoczywa zazwyczaj punkt ciężkości obrad delegacyjnych.

Mniej więcej takiej samej metody trzyma się także Delegacya węgierska. Gdy zbiera się w Wiedniu, prezydentem jej jest zazwyczaj delegat Izby deputowanych, wice-prezydentem, jeden z magnatów. Mniejszość parlamentarna nie bywa jednak uwzględnianą przy wyborze prezydyum. Z komisyami ma się rzecz inaczej niż w Delegacyi austryackiej. Zalitawska bowiem Delegacya wybiera dla tych wszystkich przedmiotów, dla których ze strony austryackiej bywają ustanawiani tylko specyalni referenci, tyleż osobnych komisyj, które wybierają znowu niekiedy podkomisye; dla niektórych zaś przedmiotów kilka komisyj łączy się w jedną, która dlatego, iż w skład jej wchodzi zazwyczaj cztery komisye, nazywa się „komisyą czterech“.

Obie Delegacye bywają przyjmowane regularnie przez Najj. Pana, i to osobno; mianowicie w Wiedniu ma pierwszeństwo węgierska, w Budapeszcie zaś austryacka. Przemówienie Cesarskie zawiera zazwyczaj ustęp o polityce zagranicznej, którego z większem, niż kiedykolwiek zaciekawieniem oczekuje obecnie cały świat polityczny.

Z obecnej sytuacyi.

Kampania oficyalniej prasy berlińskiej przeciw walorom rossyjskim umilkła wprawdzie w samym Berlinie, echa jej jednak odbijają się ciągle w prowincyonalnych organach półurzędowych. Tak n. p. niezadawala się *Köln. Ztg.* argumentami jakich użyła prasa rossyjska co do podróży rossyjskiego ministra wojny Wannowskiego do Paryża „Że wyjechał z Rossyi na czas dłuższy, mówi pomieniony dziennik, to rzecz pewna. Jedno z pism rossyjskich utrzymuje że wyjechał z zamiarem udania się do Ems; drugie, że ma odbyć kuracyę w Vichy; inne przypuszczają już w końcu, że może skorzysta z tej podróży, aby zwiedzić wystawę paryską. Cóż więc wobec tych wersyj rozmaitych znaczą zaprzeczenia, że nie wyjechał z zamiarem udania się do Paryża.“

Dzienniki berlińskie natomiast rozpisują się o zachętach do czynnej akcyi wojennej wychodzących z łona stronnictwa wojskowego. Obiega przytem mnóstwo wieści o rzekomych frykcyach między ks. Bismarckiem a szefem wielkiego sztabu generalnego hr. Waldersee. Używane do oficyalnych enuncyacyi *Hamb. Nachr.* tak kończy swój artykuł skierowany przeciw tym organom które mówią o wojnie jak o rzeczy więcej niż prawdopodobnej.

Do obaw wojennych nie ma powodu Tak w Rossyi, jak we Francyi wiedzą, że rozpoczęcie wojny przeciw mocarstwom pokojowym nie miałoby żadnych widoków powodzenia. Rossya wzmocniła tylko w r. 1889 pozycyą swą na zachodzie w ramach zakreślonych już w r. 1886; większych przygotowań nie było.

Neue freie Presse zamieszcza telegraficzną relacyę z Londynu, pochodzącą rzekomo z kierujących sfer dyplomatycznych, a przedstawiającą alarmy wojenne ze względu na położenie w Serbii, jako fałszywe i niczem nieusprawiedliwione. Według tej depeszy, znane alarmujące artykuły *Standarda* o położeniu na Wschodzie, pochodziły z prywatnego źródła i wcale nie były inspirowane przez angielski urząd spraw zagranicznych. „Wprawdzie wypadki ostatnich tygodni, mówi korespondent londyński, skłoniły rząd austro-węgierski do zdwojonej baczności i ostrożności i do pewnych poważnych wyjaśnień, które w zwykłem życiu możnaby nazwać ostrzeżeniami; z drugiej jednak strony należy stwierdzić, że Serbia nie powzięła dotąd żadnego urzędowego kroku, który mógłby bezpośrednio dotknąć Austro-Węgry. Nawet przywrócenie Michała do godności metropolity serbskiego musiało być wreszcie uznane i w Wiedniu, gdy rząd serbski wykazał, iż środek ten był stanowczo niezbędnym. Co do wojskowej konwencyi Rossyi z Serbią, jest rzeczą nieprawdopodobną, aby rząd rossyjski mógł proponować coś podobnego, gdyż sama taka propozycya byłaby już pierwszym krokiem do zerwania.“

Rząd serbski rozesłał następujący komunikat:

Z przykrością zauważały tutejsze koła decydujące, że niektóre wiedeńskie i peszteńskie dzienniki posługują się od pewnego czasu za pośrednictwem swych belgradzkich sprawozdawców prawie wyłącznie wiadomościami i artykułami, czerpanemi z *Male Novine*, jakkolwiek wszystkie artykuły tego pisma są redagowane w duchu na wskróś tendencyjnym, mającym na celu wprowadzanie obecnego rządu serbskiego w kłopotliwe położenie a w szczególności zdyskredytowanie w obec sąsiedniej Monarchii. Kto zna najbliższą przeszłość Serbii, ten wie, że redaktor pisemka wyżwymienionego jest zaciętym nieprzyjacielem niektórych osobistości, stojących obecnie u steru, a to dla tego, że został on swojego czasu dla niecnych knowań przeciw członkom własnej partyi z koła radykałów wyrzuconym. Fakt ten tłumaczy najdosadniej, dla czego stara się on obecnemu rządowi, który wyszedł ze stronnictwa radykalnego, szkodzić na każdym kroku, a szczególnie, zarzucając tej partyi zamiary i tendencye, które dla utrzymania spokoju i porządku na Wschodzie niebezpieczne być się wydają.

Ponieważ osobiste wycieczki przeciw pojedynczym członkom rządu nie odniosły skutku, stara się obecnie p. Pera Todorowic w wymienionem pisemku wzbudzić podejrzenie w Austro-Węgrzech, podając, że tajemnem a gorącem życzeniem serbskiego narodu i rządu jest podkopanie i gwałtowne obalenie na półwyspie Bałkańskim stosunków, traktatem ustanowionych.

Celem nadania rozgłosu tym artykułom, połączył się p. Todorovic z pewnem pismem tygodniowem, wychodzącem w Peszcie w języku francuskim, które temi tendencyjnemi artykułami i wiadomościami z *Male Novine* inne łatwowierne pisma, jako oryginalnemi depeszami, zasila. Charakterystycznem jest, że najnowszy artykuł *Male Novine*, który takie sensacyjne podaje wiadomości, ukazał się w łamach wyżwspomnianego pisma peszteńskiego o jeden dzień wcześniej, niż w Belgradzie. Żałować tylko przychodzi, że postępowanie takie popiera tutejszy korespondent pewnego znaczniejszego pisma wiedeńskiego, którego telegramy z Belgradu są jedynie tłumaczeniem z *Male Novine*.

Trudno się też dziwić, że wśród takich stosunków prasa wiedeńska i peszteń-

---

tak mi dojechała, żebym ani sapnął, to wiedz o tem, by jej powiedzieć, że jeszcze wtedy o niej będę myślał....

Wtem wszedł huzar z pułku i oznajmił, że pułkownik na mnie czeka w koszarach, prosząc bym się natychmiast stawił.

Rozstaliśmy się. Palafy pospieszył już prosto na miejsce spotkania, a ja dopadłem dorożki, by się stawić przed pułkownikiem i nie spóźnić na oznaczony termin pojedynku.

To Görgö, to Palafy, stali mi w oczach, choć to nie między nimi był pojedynek. Görgö spokojny, posągowy z tym smutkiem miłości w oczach, to Palafy, najodważniejszy z awanturników, drżący w tej chwili przed śmiercią.

— Ale co pułkownik mógł chcieć odemnie? — myślałem co chwila, spiesząc do koszar.

Zastałem hrabiego samego w swej pułkowej kancelaryi.

— Przepraszam cię! — zawołał, widząc mnie i spoglądając na zegarek — wiem, że się spieszysz i chciałem ci tylko słówko powiedzieć. Wiem, że jesteś sekundantem Palafiego....

— Jakto? — podchwyciłem zdziwiony — czyżby który z sekundantów dopuścił się niedyskrecyi?

— Wiem dalej to, czego i ty nie wiesz — ciągnął dalej pułkownik z najzimniejszą krwią — pojedynek ten wyniknął w skutek tego, że Palafy ujął się za panią Görgö, której sposób zachowania się, swobodny i żywy, raził tego dragona.

Osłupiały słuchałem, a pułkownik dalej mówił:

— Sekundaci dużo mogą, choć nie nadają kierunku kulom. Otóż pragnę, byś tylko wiedział, że do największych przykrości w mem życiu policzyłbym wypadek, jeźliby się co przytrafiło Palafiemu, jak również nie nastaję na śmierć dragona. A teraz spiesz się i daj rękę, że nigdy nikt nie będzie wiedział, że ja o tym pojedynku cokolwiek wiedziałem. Życzę powodzenia.

Uśmiechnął się, a ja do reszty w tem wszystkiem ogłupiały, kazałem fiakrowi pędzić na stanowisko.

W głowie mi szumiało.

— Co sekundanci mogą? — pytałem sam siebie i nie znajdowałem odpowiedzi.

W oznaczonem miejscu stanąłem z uderzeniem godziny jedenastej i zastałem już wszystkich zgromadzonych.

Pamiętam, jak dziś, że mi uparcie się narzucała myśl, iż najszczęśliwszem w tych okolicznościach wyjściem byłaby śmierć Palafiego, ale czemuż tego nie widział Görgö? który tak życie ludzkie cenił, jak dym z papierosa.

Mój towarzysz, świadek Palafiego, wyciągnął jeden węzełek z chustki, co znaczyło, że miał nabijać pistolety.

Drugi, wyciągnąłem ja, więc przypadł mi obowiązek odmierzenia dystansu.

Prośbie Görgögo musiałem w tych ścieśnionych granicach możliwości zadość uczynić, to też szepnąłem mojemu towarzyszowi, by dużo do lufy nasypał prochu, co uchodzi za łagodzący w pewnych wypadkach środek, a sam ogromnemi krokami, które mnie rumieniły, jako oficera trzeciego pułku w obec dragonów, odmierzyłem piętnaście kroków dystansu.

Stanęliśmy gotowi.

— Raz! — zakomenderował sekundant dragona.

— Dwa! — powtórzył i równocześnie padł strzał, a dragon zachwiał się i opuścił z niewystrzelonym pistoletem rękę. Kula z niezwykłą gwałtownością przeszyła mu na wylot prawe ramię. Doktor nie uznał rany za śmiertelną, dzięki tylko okoliczności wyjątkowej, że ołów nie utkwił w ciele.

Ten strzał okrywał nową sławą trzeci pułk. Palafy żył nietknięty i stał przy mnie promieniejący, piękna Zofia miała się radować, Görgö miał być zadowolony.

To wszystko mi przebiegło po głowie, a mimo to, pamiętam, że ulegałem wrażeniom niepojętego smutku, jakby dopiero ten pojedynek był pierwszym aktem dramatu.

Palafy zabierał nas na śniadanie wedle zwyczaju, ale ja musiałem zboczyć w aleję lipową.

Opuściwszy więc towarzyszy, których wkrótce miałem spotkać, kazałem się wieźć ku willi Mara.

Zdala widziałem, wychylającą się z za balustrady terasy, piękną hrabinę.

Gdy dorożka moja się zbliżała, zauważyłem jej ściągnięte rysy, które się wypogodziły dopiero, gdym przed nią uchylił znacząco czapki.

A za nią, widziałem, leżał na terasie Görgö w swym szezlongu i zdawało mi się, że podczas, gdy żona w moją patrzała stronę i oddawała mi ukłon, on w nią wlepiał swoje czarne, przenikające oczy.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

ska na obecną politykę rządu serbskiego zapatruje się w ponurych barwach, chociaż właśnie obecnie rząd serbski stara się najusilniej, ażeby uzyskać swem uczciwem i lojalnem postępowaniem zaufanie Europy.

Z Watykanu.

(Watykan i Francya. — Encyklika przeciw niewolnictwu w Afryce. — Listy i podarunki dla królów: saskiego i wirtemberskiego.)

Z kół watykańskich piszą do *P. Corr.*: Dzieje się zawsze, że gdy stosunki między rządem włoskim i Kuryą się naprężają, wzrok Watykanu zwraca się ku Francyi. Tak też jest i obecnie. Kościelną ceremonię, jaką wprowadził na nowo prezydent Carnot przy wręczaniu trzem nowym francuskim kardynałom nadesłanych im przez Papieża baretów, poczytują w Watykanie za oznakę zbliżenia się, a poważne i pojednawcze słowa, skierowane przy tej sposobności do nowych purpuratów, jako wyraźny symptomat, iż obecny kierownik Francyi umie cenić wysoką wartość sympatyi Kuryi. Mowę p. Carnota komentuje też prasa watykańska w sposób najpochlebniejszy i łączy z nią niepoślednie nadzieje. Najbliższa już przyszłość pokaże, iż Watykanowi bardzo wiele zależy na utrzymaniu sympatyj francuskich. Wyznaczony na jesień uroczysty konsystorz, na którym Papież zamierza wręczyć francuskim kardynałom czerwone kapelusze, użyczy Ojcu św. sposobności do wygłoszenia wielce sympatycznej dla Francyi alokucyi W tymże czasie przybędzie do Rzymu wielka pielgrzymka francuska. Wreszcie ma być z końcem roku ogłoszoną beatyfikacya dwóch francuskich męczenników: Ojca Perboyre'go i Chanela.

Papież zamierza wydać encyklikę, zachęcającą ponownie katolików do żywego udziału w dziele, mającem na celu tłumienie niewolnictwa w Afryce, i przy tej sposobności wspomni o antiniewolniczym kongresie, jaki ma się zebrać w sierpniu b. r. pod przewodnictwem kardynała Lavigerie. Przed zebraniem się kongresu przybędzie kardynał na dni kilka do Rzymu, celem zasięgnięcia potrzebnych w tej sprawie instrukcyj.

Papież polecił nuncyuszowi monachijskiemu, aby go osobiście zastąpił na jubileuszach w Dreźnie i Stuttgardzie, i wręczył obydwom monarchom pismo własnoręczne Papieża i obraz mozajkowy. Obraz dla króla saskiego przedstawia Chrystusa Pana i św. Jana Chrzciciela; obraz dla króla wirtemberskiego krzyż z różami. Oba podarunki są wyrobami sławnej watykańskiej fabryki mozajki.

Książę Czarnogóry.

Z okazyi głośnego toastu peterhofskiego piszą z Petersburga do jednego z dzienników zagranicznych:

Mówią tu teraz bardzo a bardzo wiele o księciu Mikołaju Czarnogórskim. Osobistość maluczkiego potentata jest przedmiotem najżywszego zajęcia, a wrodzony sceptycyzm rossyjski — jedna z najwybitniejszych właściwości charakteru narodowego zadaje sobie pytanie: Czy istotnie władca Czarnogóry jest wiernym i szczerym przyjacielem Rossyi? . . .

Zdawaćby się mogło, że niepodobna o tem wątpić. Toż od pięćdziesięciu z górą lat tak carowie jako też dyplomacya i skarb carski ustawicznie opiekują się losem małego księstwa i to gorliwie i hojnie. Zdradzimy *le secret de polichinelle* mówiąc, że cała rodzina panującego księcia, dwór jego żyją i do mienia powoli przychodzą, dzięki już to prywatnej szkatule carskiej, już też funduszom dyskrecyonalnym. Cerkwie i kaplice całego niemal księstwa zaopatrzone bywają w niezbędne sprzęty przez synod rossyjski. Duchowieństwo subwencyonuje „Towarzystwo Słowiańskie“, a klęską głodową peryodycznie nawiedzany lud karmi społeczeństwo rossyjskie, śląc ku skalistym wybrzeżom ubogiego księstwa statki całe naładowane zbożem.

Opieka dyplomatyczna nie mniej jest skuteczną. Niezależność swą i po kilkakroć powtarzające się zaokrąglanie swego terytoryum zawdzięcza Czarnogóra wyłącznie niemal Rossyi, a traktatem san-stefańskim wyposażyła ona nawet protegowane przez siebie księstewko kawałkiem bodaj czy nie dwa razy większym, niż ono było w 1876 r.

Nie z winy Rossyi to wyposażenie pozostało na papierze. Dodać należy, że poddani czarnogórscy, przebywający za granicą, znajdują się pod oficyalnym protektoratem rossyjskim i że reprezentanci carstwa mają wyraźne instrukcye otaczania Czarnogórców najtroskliwszą pieczołowitością.

Do tego wszystkiego przybywają nadto honory wyjątkowe i spokrewnienie rodzin panujących, co i miłości własnej czarnogórskiej wielce schlebiać musi i dobrodziejstwom wszelkim zupełnie inny nadaje charakter.

Jakżeż tu nie być wiernym i szczerym przyjacielem?

A jednak — a jednak słyszeliśmy wiele powątpiewań. Co więcej, zapewniły nas osoby wiarogodne i przez stanowisko swe mogące być dobrze poinformowanemi że ani szczerość, ani wierność nie są „słabościami księcia Mikołaja i jego głównych doradców. Sam książę ma być człowiekiem wyrachowanym, chłodnego umysłu i wielkiej subtelności. Uważa on, że Czarnogóra wyświadczyła już i może jeszcze wyświadczyć w przyszłości ważne przysługi placówkowe wschodniej polityce rossyjskiej i bierze co mu dają, jako słuszne wynagrodzenie za dostarczony towar, nie uważając się bynajmniej związanym węzłami nierozerwalnej przyjaźni, dozgonnej wdzięczności i nienaruszalnej wierności. Trwa w tych uczuciach, bo mu z tem dobrze lecz gdyby z innej jakiej strony mogło być jeszcze lepiej — nikt nie zaręczy, ażali książę Czarnogóry nie zmieni niespodzianie frontu szybko a stanowczo.

Radykalizowanie się Francyi.

Saint-Genest, omawiając w *Figaro* sprawę polityki szkolnej we Francyi, charakteryzuje obecne położenie i dążności stronnictw w sposób następujący:

„Pan Juliusz Ferry proponował reprezentantom prawicy pokój religijny, ale hr. Albert de Mun odpowiedział w świetnej mowie: „nigdy“. Zapomnieć o naszych strapieniach? Nigdy! Uśmierzyć naszą nienawiść? Pod żadnym warunkiem“. Mowę tę uznałem godną podziwienia. Prawica cała bez wyjątku przyklasnęła jej, a wszyscy konserwatywni dziennikarze oświadczyli, że była to mowa piękna, wzniosła, piorunująca. Gdy ten sam p. Juliusz Ferry równocześnie i reprezentantom lewicy przedstawił pytanie, czy zgodne to jest z celem pokoju, prowadzić dalej walkę przeciw Kościołowi, odpowiedział p. Clémenceau w gwałtownej mowie: „Prowadzić zawsze!“ Rozdzielić Francyę na dwa obozy? „Zawsze dzielić!“ Wszyscy radykalni uznali tę mowę przedziwną i wszyscy liberalni przyklasnęli mu, a dzienniki demokratyczne oświadczyły, że mowa p Clémenceau była piękną, wzniosłą i piorunującą.

Kiedy po tem wszystkiem pan Ribot oświadczył, że byłoby może patryotyczniej zaniechać tej walki, słuchała Izba mowy jego z lekceważeniem i mowa te pognębiona została obojętnością. Ja uznałem tę mowę skromną i wyście wszyscy prawdopodobnie poczytali ją za skromną i nędzną i cały świat dzielił wasze zapatrywania, że była to mowa nudna, zimna, niedorzeczna i bezbarwna. Otóż, kochani moi, naprawdę mowa hrabiego Alberta de Mun była niedorzeczną, a gwałtowne podżegania p. Clémenceau były równie niedorzeczne, a natomiast ten nudny Ribot był tym, który reprezentował rozum, zdrowy rozsądek ludzki i patryotyzm. Temu nikt nie będzie w stanie zaprzeczyć“.

Z tej polityki, która obecnie opanowała frakcye francuskie, wysnuwa p. Saint-Genest wniosek następujący: We Francyi nie ma obecnie miejsca dla zapatrywań umiarkowanych, rządzić wprawdzie można tylko przy pomocy tych zapatrywań, ale dojść do władzy i rozgłosu tylko zwalczaniem zapatrywań umiarkowanych.

KRONIKA

Lwów 22 czerwca.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Ceperów, w powiecie lwowskim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Najj. Pan** pozwolił przyjąć i nosić papieski krzyż kawalerski orderu św. Grzegorza hrabiemu Wacławowi Baworowskiemu z Kołtowa; zaś papieski krzyż honorowy „Pro Ecclesia et Pontifice“: profesorowi Uniwersytetu dr. Tadeuszowi Pilatowi we Lwowie; radcy sądowemu Janowi Szankowskiemu w Stanisławowie; kanonikowi gr. kat. kapituły w Stanisławowie ks. Leonowi Turkiewiczowi; kustoszowi katedralnemu i prałatowi gr. kat. kapituły w Stanisławowie ks. Janowi Litwinowiczowi, oraz wicedziekanowi i gr. kat. plebanowi w Babińcach dolnych, ks. Włodzimierzowi Czyrowskiemu.

— **W jutrzejszej uroczystości Bożego Ciała** według obrządku gr. kat,, która się odbędzie w cerkwi Wołoskiej, wystąpi do towarzyszenia procesyi jedna kompania pułku piechoty nr. 55 z kapelą. Celebrować będzie najprzew. ksiądz metropolita Sembratowicz.

— **W procesyi Bożego Ciała**, która odbyła się w Wiedniu przy najpiękniejszej pogodzie, wziął udział Najj. Pan oraz bawiący w stolicy Najdost. Arcyksiążęta, Karol Ludwik, Ferdynand, Karol Salvator, Franciszek Salvator, Fryderyk, Eugeniusz, Wilhelm, Rainer i Henryk. W orszaku Monarchy znajdowali się wszyscy dygnitarzy dworscy, pp. Ministrowie i i generalicya. Celebrował z powodu słabości ks. kardynała Ganglbauera ks. biskup sufragan wiedeński dr. Angerer. Po procesyi odbyła się wspaniała defilada wojsk przed Najw. Wodzem.

Podczas nabożeństwa w tumie św. Szczepana Najd. Arcyksiążę Henryk skutkiem wielkiego gorąca i duszności omdlał, lecz wyprowadzony na świeże powietrze uczuł się wnet lepiej i odjechał do pałacu Najd. Arcyksięcia Rainera.

— **Rektorem Uniwersytetu lwowskiego** na r. 1889/90 został obrany prof. dr. ks. Klemens Sarnicki.

(*m*) **Wyrok w sprawie karnej** ks. Stanisława Stojałowskiego, byłego proboszcza obrz. łac. w Kulikowie, po przeprowadzonej rozprawie głównej, która w tutejszym sądzie karnym toczyła się od 12 b. m., został wczoraj wieczorem ogłoszony. Trybunał wyrokujący uwolnił ks. Stojałowskiego od oskarżenia w kierunku zbrodni zarzuconych mu przez c. k. prokuratoryę Państwa, a natomiast uznał go winnym występku lekkomyślnej krydy z §. 486 ust. karn. i skazał go za to na karę czterotygodniowego aresztu.

Oskarżyciel publiczny, tudzież zasądzony ks. Stojałowski, zgłosili zażalenie nieważności.

— **Z leczniczej kolonii Rymanowskiej** W dniu 17 b. m. odbyło się posiedzenie komitetu na którem obradowano nad przyjęciem dzieci do kolonii. Zgłosiło się stukilkudziesięciu kandydatek i kandydatów ze Lwowa i kraju całego. W obec tak niezwykłej liczby zgłoszeń, popartych lekarskiemi zaświadczeniami, wykazującemi konieczność kuracyi wodami jodowemi, komitet zmuszony był przekroczyć liczbę dzieci przyjętych aż po za 50 (w r. z. było ich 40) co pociąga za sobą nie tylko większe koszta utrzymania i kuracyi, ale zmierza do powiększenia inwentarza jakoteż do najęcia nowego pomieszkania. (W r. z. donajmowano już 3 odrębne lokalności). Uchwała ta komitetu, jakkolwiek godna pochwały, jest w pewnym względzie ryzykowna, narazić bowiem może zebrany dotąd fundusz budowy na znaczne uszczuplenie. Spodziewać się jednak mamy prawo, że publiczność szczodrem nadsyłaniem datków na „leczniczą“ kolonię nie dopuści do tego, a to tembardziej, iż wystawienie własnego domu w Rymanowie jest najpilniejszą sprawą. Po prostu sam zarząd tak zwiększającą się z każdym rokiem leczniczą kolonią, którą mieścić trzeba w kilku odrębnych domach, staje się bardzo trudnym.

Datki na leczniczą kolonię w Rymanowie posyłać można pod adresem Wny Zontak, Muzeum hr. Dzieduszyckiego, lub na ręce naszej Redakcyi z wyraźnem nadmienieniem, iż datek przeznaczony dla „leczniczej“ kolonii w Rymanowie.

— **Komisya informacyjna** istniejąca w łonie Towarzystwa Bratniej Pomocy słuchaczy wszechnicy lwowskiej zwraca się ponownie do publiczności z uprzejmą prośbą, by wszelkie lekcye tak w miejscu, jakoteż na prowincyi raczyła zgłaszać do Towarzystwa: zarówno uprasza komisya pp. adwokatów i szefów biur, ażeby łaskawie zechcieli popierać cele Towarzystwa przez umieszczanie w biurach swych kandydatów poleconych na ich żądanie przez komisyę informacyjną Towarzystwa. Komisya nadmienia, że poleca tylko kolegów, którzy na zaufanie zasługują, a z podjętych przez się obowiązków należycie się wywiązują. Wszelkie zgłoszenia przyjmuje upoważniony do tego przez wydział p. Wacław Korabiewski, codziennie między godz. 12 a 1 i 2 a 3 w kancelaryi Towarzystwa (Rynek, l. 24 II piętro.

— **Festyn** na pomożenie funduszu inwalidów, wdów i sierót po członkach Ochotniczej Straży Ogniowej odbędzie się w niedzielę, dnia 7 lipca b. r. na Wysokim Zamku w połączeniu z loteryą fantową.

— **Nagrobek dla śp. A. Biesiadeckiego.** Wykaz III składek, w części na cele dobroczynne w części na nagrobek dla śp. dr. Alfreda Biesiadeckiego, (zamiast wieńców na trumnę): hr. Włodzimierzowa Dzieduszycka 50 zł., p. Szczerbicki ze Lwowa 20 zł., dr. Czyżewicz ze Lwowa 15 zł., dr. Sobolewski z Sambora 5 zł., dr. Drożyński z Borszczowa 5 zł. dr. Chramiec z Zakopanego 5 zł., dr. Krwawicz z Nowego Sącza 5 zł., dr. Roth Alojzy z Bochni 5 zł., dr. Oświęcimski z Bochni 5 zł., dr. Górski z Bochni 5 zł., Weter. powiat. Fertig z Bochni 5 zł., dr. Lewandowski Zygmunt 3 zł., dr. Bernadzikowski z Brzeska 3 zł., dr. Bernacki z Brzeska 3 zł. razem 134 zł., poprzednio wykazano w numerze 83 i 96 *Gazety Lwowskiej* z dnia 11 i 27 kwietnia 680 zł., ogółem 814 zł.

= **Przytrzymanie trzech rabusiów.** Ubiegłej nocy trzech włóczęgów napadło Juliana Gritzmana, pomocnika zegarmistrzowskiego, śpiącego na polu za Gródecką rogatką, pobili go skutkiem stawianego im oporu i zabrali mu 49 ct. z kieszeni. Rabusiów tych wyśledzono następnie w osobie Karola Dzindzielowskiego, Franciszka Macholda i Michała Huluka i oddano ich w ręce sądu.

= **Ciężkiego skaleczenia** doznał zarobnik Antoni Marcinkowski, na którego spadł gipsowy ornamemt, pięć cetnarów ważący, przy budującej się kamienicy przy ulicy Chorążczyzny, który był świeżo na ścianie wprawiony.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono trzy pantarki, dwie czarne a jedną białą i kurę w domu pod l. 86 przy ul. Żółkiewskiej; sześć obrusów czerwono-niebieskich, wart. 12 zł., z ogródka restauracyi pod l. 59 przy ulicy Żółkiewskiej; siwą marynarkę; piankową cygarniczkę i męskie buciki wart. 21 zł. — Zgubiono pięć kartek loteryjnych z których każda opiewa na wygrane ekstrakto, wraz z sakiewką i z kwotą 33 ct.; zastawniczą kartkę banku kredytowego na złoty damski zegarek i złoty pierścionek, za 15 zł. w maju b. r. zastawiony; srebrny zegarek ankier kryty na 15 kamieni, wart. 5 zł. — Znaleziono odprawę wojskową Jana Fedżagi z Brzyszcza, powiatu żółkiewskiego; czarną włóczkową dużą chustkę, na placu Krakowskim. — Suczka młoda jasno żółtej maści, o uciętych uszkach i uciętym ogonie, ze skórzaną niebieską obróżką, zbłąkana, może być w policyi odebraną.

— **Z obserwatoryum** c. k. szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 22 czerwca 1889 r. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe mieliśmy wiatr z zachodniej strony, stan nieba zmienny, a powietrze więcej niż miernie wilgotne.

Srednia temperatura doby była +17·1°C, najwyższa +23 0°C, najniższa +10·8°C w nocy.

— Wczoraj około godz. 11 padał deszcz nieznaczny. Dziś rano była silna mgła i rosa.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm. znajdowała się w północnej Rossyi; zwyżka 770 do 765 mm. w Islandyi; zniżka drugorzędna utworzyła się w Siedmiogrodzie.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 760 mm.

Prognoza na dobę następną od 12 godziny dnia 22 czerwca b. r.: Wiatr z zachodniej strony, średnia temperatura doby około +18·0°C, niebo w części pogodne a powietrze miernie wilgotne; deszcz chwilowy, zresztą pogodnie.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Tarnopolu, z miasta Tarnopola, rozpisany został na dzień 20 sierpnia b. r. Wybór ten przeprowadzony zostanie w myśl §. 25 ordynacyi wyborczej powiatowej w myśl §§. 36 i 37 ordynacyi wyborczej gminnej.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Chrząstowie, w Królestwie Polskiem, Helena z książąt Sułkowskich hrabina Potocka.

W Warszawie pani Felicya ze Szczuków Podoska. Nieboszczka była żoną Ignacego, a matką Leona, właściciela Jarczewa i pani Mścisławowej Karskiej, wreszcie siostrą radcy dyr. Gł. warszawskiego Tow. Ks. Z. Artura Szczuki.

— **Patryarcha jerozolimski**, msgr. Wincenty Bracco, umarł d. 19 b. m.

— **Fundacya bar. Hirscha** dla żydów w Rossyi, w kwocie 50 milionów, została unieważnioną w skutek trudności, przez rząd rossyjski stawianych. Względem fundacyi zaś 12-milionowej dla żydów w Galicyi toczą się jeszcze rokowania w Wiedniu.

— **Ślub i zaręczyny.** W warszawskim *Sporcie* czytamy: W ubiegłą sobotę został zawarty związek małżeński pomiędzy panną Gutowską, córką b. marszałka szlachty i N. z Jagminów, a p. Romanem Ursynem-Niemcewiczem, synem Jana i Weroniki z Lachnickich. P. Marya Piaskowska, córka Artura i Natalii z Łempickich, zaręczona została z p. Kazimierzem Tańskim, synem Karola właściciela dóbr Chmielnik i Łagiewniki i Zofii z hr. Lubienieckich. — Panna Grossmanówna, córka znanego kompozytora, zaręczona jest od kilku tygodni z p. Robertem Ostrowskim, synem Roberta, ostatniego marszałka szlachty gubernii płockiej.

— **Niespodziewany skutek.** Zniesienie niewolnictwa w Brazylii, najmniej spodziewane wywołuje objawy, między innemi wpłynęło na nadzwyczajne podniesienie się cen gorsetów. Pokazało się bowiem, że murzynki jako niezbitą oznakę wolności, uważają noszenie owego toaletowego „przyrządu“, wykupiły więc w okamgnieniu wszystkie gorsety w państwie.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystawa przyjaciół sztuk pięknych, przy ulicy Trzeciego Maja (dom Tennera), otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dnie powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Popisy**. Dzień wczorajszy był pierwszym dniem popisów muzycznych. Rozpoczęły je szkoły p. Mikulego i Marka. Poważny zastęp uczenic tak w jednym jak i w drugim zakładzie, świadczy wymownie, iż fortepian jest u nas jeszcze ciągle instrumentem ulubionym i nie daje się w wykształceniu muzycznem zepchnąć na drugi plan, mimo silnej konkurencyi skrzypców a zwłaszcza spiewu, któremu nasze muzykalne panny obecnie z coraz większem zamiłowaniem się poświęcają. Gdy zresztą fortepian ma dzierżyć berło pierwszeństwa, to niechże przynajmniej wykształcenie będzie odpowiednio kierowane, aby wyrabiać prawdziwą muzykalność i tworzyć tym sposobem silniejszą podstawę dla późniejszej przyszłości artystycznej czy tylko dyletanckiej ucznia. Fortepian sam, jak wiadomo, mało się przyczynia do rozwinięcia słuchu i w ogóle zdolności muzycznych; potrzeba szczególnej troskliwości, znajomości rzeczy i talentu pedagogicznego nauczyciela, aby przy nauce gry fortepianowej obudzić słuch i poczucie rytmiczne — te dwie najkardynalniejsze wszelkiej muzyki podstawy. Szkoła pana Mikulego słusznie i racyonalnie uważa za obowiązek rozwijać takowe w najniższych klasach, dlatego też dziatki nie popisują się jeszcze jakąś niezwykłą „techniką“, ale właśnie pierwszemi owocami pracy początkowej. Grają łatwe utwory, ale z poczuciem czystości dźwięku i niezachwianą pewnością uderzenia. Na takiej podstawie budować można z całym spokojem gmach późniejszej techniki, jaką rozwijać mają kursa wyższe. Szkoła p. Mikulego posiada nieocenionego nauczyciela w osobie p. Sołtysa. Jestto uosobienie cierpliwości — przytem prawdziwy talent pedagogiczny, wsparty wyższem wykształceniem. Pracy nad małemi uczniami oddaje się p. Sołtys z widocznem zamiłowaniem — rezultaty też jej są doskonałe. W popisie wczorajszym wszyscy się wyszczególnili zwłaszcza zaś panienki grające marsz Webera na cztery ręce; dalej także młoda osóbka grająca z prawdziwym talentem Jensena „Irrlichter“, wreszcie zaawansowana już znacznie wykonawczyni „Ronda“ Mendelsohna.

Tegoż samego dnia poznaliśmy uczniów p. Ostrowskiego nauczyciela nie mniej uzdolnionego i pracowitego oraz kurs średni prowadzony przez p. Neuhausera. Ten ostatni znany jest u nas jako jeden z wybitniejszych uczniów p. Mikulego. Szkoda że nie poświęca więcej czasu rozwijaniu własnego talentu — mamy bowiem we Lwowie tak małą liczbę fortepianistów grywających a tak wielką uczących, że praca jego żywsza w kierunku własnego wirtuozowstwa znalazłaby z pewnością ocenę nader przychylną. Tymczasem jednak chętnie składamy pochwałę uczniom p. Neuhausera, u których wedle kierunku szkoły rozwijają się smak dobry i dobre zasady techniki fortepianowej. Uczeń grający koncert Mendelsohna zasługuje na szczególną wzmiankę.

Tegoż samego dnia odbył się popis niższej szkoły p. Marka prowadzonej przez panny Arvajownę, Baümelównę i Frenklównę, oraz panie Markową i Kościelecką. Na zakończenie grały też uczennice niższego kursu p. Ludwika Marka. Oczywiście, tu spotykamy najlepiej wykształcone fortepianistki, jak np. zdolną wykonawczynię Thalberga fantazyi z Hugenotów p. Hanuszównę. Pan Marek sam pianista pierwszorzędny, posiada specyalną umiejętność szybkiego i energicznego rozwijania techniki. Takież usiłowania widocznie są u pań nauczycielek w kursach niższych; nie możemy się jednak zgodzić na wybieranie zbyt trudnych rzeczy do grania. Osiąga to zwykle rezultat przeciwny, nie zawsze zupełnie dodatni a wprowadzający często w błąd słuchacza. Wszystko musi iść swym racyonalnym, zdrowym porządkiem — nienaturalny zaś sposób wyprowadzenia w górę talentu podobnie jak i u rośliny, sprowadza wybujałość, po której trudno się już czegoś większego spodziewać. Z przyjemnością skonstatować musimy, iż program oprócz tego, że mieścił wiele zbyt trudnych rzeczy, zalecał się układem doborowym.

Publiczność wszystkie produkcye przyjmowała nader żywo nagradzając oklaskami pracę nauczycielek i uczenic, w szczególności zaś pp. Gamotównej (u p. Arway) Sleglównej (u p. Baümel) Waligórskiej i Soleckiej (u p. Kościeleckiej) wreszcie maleńkiej Ludwisi Markównej i pp. Reckównej, Linie i wyżej wymienionej panny Hanuszównej z klasy p. Marka.

St. Niewiadomski.

Świat. Prawdziwie świetnym jest numer 12 „Świata“ noszący datę 15 b. m. Zdobi go przedewszystkiem drugi z rzędu rysunek Matejki: Witraż do katedry w Pradze czeskiej. przedstawiający Świętochnę. Następuje wyborna reprodukcya obrazu Juliana Fałata „Po kweście“, dalej szkic do portretu Grottgera, „Rozrywka wielkiego kardynała“ Władysława Bakałowicza; „Z Galeryi Typów i Piękności“, Tomasza Lisiewicza, a wreszcie jako dodatek nadzwyczajny, rzeczywiście nadzwyczajnie piękna heliograwiura Paulussena, reprodukująca obraz Kochanowskiego „Droga do wsi.“ To główne ryciny — a nie wyliczamy już pomniejszych, jak illustracye Rybkowskiego, które zdobią tekst zajmującej powieści Włodzimierza Zagórskiego p. t. Bez steru, jak illustracye J. Kruszewskiego do cennego artykułu Wład. Łuszczkiewicza „O starożytnych budowlach u św. Ducha w Krakowie“. Pogląd na działalność Oskara Kolberga, skreślony przez Adama Dobrowolskiego, zdobi wizerunek zasłużonego jubilata rysowany z natury przez J. Myszkowskiego.

W zeszycie tym mamy również ciąg dalszy zajmującej rozprawy A. Mahrburga p. t. „Spirytyzm jako fakt i doktryna“; dr. Karol Mątyás podaje piątą z rzędu baśń gminną „Z poza rogatek krakowskich“ ozdobioną illustracyą Czesława Jankowskiego; dr. Julian Ochorowicz podaje nam dalszy ciąg historyi hipnotyzmu; o nowym utworze scenicznym Stanisława hr. Rzewuskiego „Hrabi Witoldzie“, opowiada nam Marya Szeliga; wreszcie artykuły oceniające działalność ś. p. Wawrzyńca Żmurki (z portretem) i Maryi Zaleskiej (z portretem) oraz Kronika, jak zawsze wyborna, kończą ten śliczny zeszyt wzorowego krakowskiego pisma. Z tym zeszytem kończy też to wytworne pismo nowe półrocze pracy, pracy ciężkiej w naszych stosunkach, ale tem więcej zasłużonej, tem usilniejszego poparcia wymagającej ze strony tych, którym leży na sercu rozwój naszej literatury i poczucia piękna wśród ogółu. A wątpić nie można, że redakcya „Świata“, która tyle już złożyła dowodów wytrwałości, nie ustanie na drodze ciągłego postępu, o czem świadczą liczne na przyszłość zapowiedziane nowości, tak w dziale literackim jak illustracyjnym.

Komisya Teatralna

przesyła nam następujące sprawozdanie, które w całości zamieszczamy:

(Ciąg dalszy.)

Operetka

Operetka w sezonie operowym schodzi nieco na drugi plan. W ubiegłym sezonie tak jak dawniej niezrównana interpretacya ról pani Zimajer była *great attraction* lubowników lepszej muzyki i niewyszukanego humoru, jakie łączy w sobie dzisiejsza operetka.

Pani Zimajer w otoczeniu sił takich, jak pani Kasprowicz, Skalska i Radwan dzielnie przyczyniała się do zapełniania kasy teatralnej.

Nie małą zasługę powodzenia tutejszej operetki przypisać trzeba także pp. Skalskiemu, Jerzynie i Myszkowskiemu.

Od 1 stycznia do 16 maja wystawiono po raz pierwszy we Lwowie operetkę Locoqu'a, „Serce i ręka“; operetka owa, mimo głośnej firmy, nie utrzymała się na żadnej zagranicznej scenie, nie innym prawdopodobnie los jej będzie i na tutejszej; dyrekcya i tu ma pewien lęk do wszelkiej nowości, a jeżeli czyni już wybór dla odświeżenia repertoaru, to los pada na niezabawnego „Farinellego“ i nie wiele więcej zajmujące „Serce i rękę.“ Więcej ruchliwości i doboru życzylibyśmy dyrekcyi i w tym dziale koniecznie.

O podrzędnych siłach lub chórach to samo możemy zaznaczyć co i w poprzednim dziale. Brak pojęcia o jakiej takiej grze cechuje większość chóru, drewnianych statystów i takich samych statystek. Cały ten pomocniczy personal, gdzie indziej tak umiejętnie prowadzony i wyrobiony, u nas porusza się tam, gdzie należałoby przystać, staje dębem, gdzie ruch jest wskazany, śmieje się w scenach poważniejszych a w wesołych bywa zapatrzony jak figura woskowa i tu brak odpowiedniej reżyseryi dla sił głównych i podrzędnych.

Z dawniejszych operetek wystawiono „Mikado 8 razy, „Błazen królewski“ 3 razy, „Gasparone“ 1 raz, „Farinelli“ 3 razy, „Nitouche“ 4 razy, „Pierścień rodzinny“ raz, „Barona cygańskiego“ raz, „Maskotę“ 2 razy, „Życie paryskie“ raz, „Sinobrodego“ 4 razy, Don Cezara 2 razy i „Serce i ręka“ 4 razy.

Zapełniony teatr na przedstawieniach powyższych operetek, charakterystycznym jest dla ocenienia panującego smaku większości lubowników teatru zepsutego w wielkiej części i repertuarem sceny tutejszej.

(Dokończenie nastąpi.)

Mała Kronika Paryska.

(Z Jockey Clubu).

Gdzie jest topograficzny centr Paryża?... Wyznaję otwarcie, że nie wiem, jakkolwiek od dość dawna tu stale mieszkam a nie mając w tej chwili planu miasta pod ręką, nie jestem w stanie powiedzieć nawet jakie place lub ulice są najbardziej centralnemi.

Przekonany atoli jestem, że na tysiąc paryżan, tu zrodzonych lub od dzieciństwa tu przebywających — dziewięć set dziewięćdziesięciu dziewięciu byłoby w tym samym kłopocie co i ja, gdyby pytaniem tem znienacka ich zaczepiono.

Natomiast gdyby tysiąc ów zapytano a gdzie jest puls życia paryskiego; wszyscy jednogłośnie a bez wahania odrzekną:

Przy Operze na wielkich Bulwarach.

Owoż w pulsie tym, bo na *Boulevard des Capucines*, o parę kroków od Opery, przy stępionym rogu ulicy Scribe'a, wznosi się kamienica z piaskowca paliowo-popielatego o mniejszej ilości piętr niż sąsiednie ale o piętrach nierównie wyższych, o balkonach szerszych, o drzwiach i oknach przestronniejszych.

W ciepłą lub jasną pogodę, na balkonie pierwszego piętra, albo w otwartych oknach jego, stoją zwykle o godzinach południowych, grupy bardzo wykwintnie ubranych panów o ruchach dystyngowanych, eleganckich lub rozmyślnie niedbałych, pseudo stajennych.

Wieczorem, ciężkie portjery i story spuszczone są do samego dołu okien i szczelnie założone, nawet gdy okna na oścież jak w lecie, rozwartemi pozostają i przechodnie nie widzą lecz wiedzą że wszystkie komnaty owego piętra i owej kamienicy rzęsiście przez noc całą i okrągły rok są oświetlone i że co nocy przebywa tam zwykle do świtu parę set osób....

Mieści w swych ścianach to piętro kwiat wielkiego świata francuskiego i międzynarodowego. Jest to *Jockey-Club* paryski, czyli najświetniejszy, najbogatszy i najliczniejszy z *Cercles*'ów stolicy nadsekwańskiej.

Ażeby dostąpić zaszczytu wejścia w to koło, potrzeba mieć wielkie imię albo wielkie wysokie stanowisko społeczne, albo wielki majątek odziedziczony, w każdym jednak razie, staranne wychowanie i polor światowy. Wpisowe wynosi 1050 franków. Kotyzacya roczna fr. 400.

Nadto, każdy członek Jockey-Clubu obowiązanym jest wstąpić do „Towarzystwa zachęty udoskonalenia ras końskich“ (Societé d' Encouragement pour l' amélioration des races chevalines) i zachęcać owo ulepszenie doroczną kwotą stu franków.

Czy ustawa tego Towarzystwa wymaga koniecznie, ażeby członkowie jego rekrutowali się wyłącznie z Jockey-Clubu — nie umiem powiedzieć. Faktycznie jednak tak jest istotnie, że zaś „Jockey“ liczy obecnie 853 członków, przeto „zachęta“ z tej strony wielką nie jest, bo wynosi 85.300 franków na rok czyli sumę bardzo nieznaczną stosunkowo do potrzeb i działalności „Towarzystwa.“

Tymczasem rozporządza ono wielkiemi funduszami i bardzo wiele wydaje.

Zkądże mu na to starczy?

Z dwóch iście złotodajnych, a niewyczerpanych źródeł: z kart i z wyścigów.

Ponieważ pierwotną *raison d'être* powstania Jockey-Clubu, jest pielęgnowanie chowu koni, przeto poczuwa się on do obowiązku, częścią z dochodów swych wszelakich kasę Towarzystwa „Zachęty“ wspierać; w dochodach zaś tych odsetki przy hazardowej i niehazardowej grze stanowią krocie, co pozwala nie tylko z przepychem lokal klubowy utrzymywać i najwyrafinowańszym wymaganiom członków co do usługi, kuchni, powozów, lóż teatralnych etc. zadość czynić, lecz nadto kapitał rezerwowy szybko powiększać i koniarstwu wielkie usługi wyświadczać.

Najważniejszym atoli resursem pieniężnym „Towarzystwa Zachęty“ jest dzierżawa torów wyścigowych w Paryżu, Nicei i Dauville, a więc dochód z opłaty za wstęp widzów i wpisowe wyścigowców. O dochodach z tego źródła można sądzić z jednej cyfry.

Przedwczoraj, w niedzielę, podczas wyścigów na sto tysięczną premię, którą daje Paryż z funduszów miejskich — kasy Towarzystwa przy torze w Longchamps miały dochodu trzysta pięćdziesiąt trzy tysiące franków!

Jest to co prawda suma jakiej w dzień ten *(le jour du Grand Prix)* nie dostawało dotąd „Towarzystwo“ ale też zkądinąd nigdy, od początku fundacyi tej stu tysięcznej a więc od roku 1863, nie miało ono mniej dochodów w dzień ten jak dwakroć sto tysięcy.

Czy rasy końskie znacznie przez czas ten, stanowiący okres dwudziestosześcioletni, udoskonaliło?

Sportsmeni twierdzą, że niezmiernie polepszyło je i wytworzyło stadniny i stajnie które z najpierwszemi w Anglii współzawodniczyć mogą a na dowód przytaczają między innymi daty następujące:

W roku 1863 zwyciężył na torze longchampskim koń angielski *The Rouger.* W roku 1864 koń francuski *Vermout.* W roku 1865 koń francuski *Gladiateur.* W roku 1866 koń angielski *Ceylon.* W roku 1867 koń francuski *Fervacques.* W roku 1868 koń angielski *The Earl.* W roku 1869 koń francuski *Glaneur.* W roku 1870 koń francuski *Sornette.* W roku 1872*) koń angielski *Crémone.* W roku 1873 koń francuski *Boïard.* W r. 1874 koń angielski *Frent.* W r. 1875 koń francuski *Salvator.* W r. 1876 koń węgierski *Kisber.* W r. 1877 koń francuski *Saint Christophe.* W r. 1878 koń angielski *Thurio.* W r. 1879 koń francuski *Nubienne.* W r. 1880 koń angielski *Robert the Devil.* W r. 1881 kon amerykański *Foxhall.* W r. 1882 koń angielski *Bruce.* W r. 1883 koń francuski *Frontin.* W r. 1884 koń francuski *Little-Duck.* W r. 1885 koń angielski *Paradox.* W r. 1886 koń angielski *Mintmy.* W r. 1887 koń francuski *Ténébreuse.* W r. 1888 koń francuski *Stuart.* W r. 1889 koń francuski *Vasistas.*

Na dwadzieścia sześć razy tedy mają francuscy hodowcy czternaście tryumfów w swoim aktywie — angielscy zaś dziesięć w aktywie.

Anglicy atoli odpowiadają na to, że daty powyższe miałyby znaczenie gdyby konie francuskie tyleż zwycięstw mogły wykazać na torze Epsom jile angielskie na Longchamps. Tymczasem słynna premja Derby w Epsom dostała się raz jeden tylko koniowi francuskiemu. Uzyskał ją ów zwycięzca na „Grand Prix“ w r. 1865 słynny w dziejach sportu „Gladiateur“ hrabiego de Lagrange.

Nadto utrzymują Anglicy, że konie ich, po przebyciu podróży morskiej i znajdując się w innym klimacie i obcem otoczeniu, na nieznanym torze, stają do sportu w gorszych warunkach niż miejscowi współzawodnicy.

Bez względu jednak na porównanie z Anglikami, polepszenie rasy chowanych we Francyi folblut'ów, powszechnie jest przyznanem i postęp tak w szybkości jak i w wytrwałości wyścigowców ma być zdaniem rzeczoznawców i wielkim i ciągłym.

Nie rozczula to bynajmniej moralistów i badaczy obyczajów społecznych, którzy dowodzą że sportsmania, *Jockey-Club* i wyścigi więcej szkody przyniosły Francyi niż pożytku, bo rozwinęły w ludności namiętność gry zakładowej. Zrujnowały wiele majętnych ludzi, co się chodowli koni wyścigowych oddawali i utworzyły cały światek pasożytów i próżniaków, co li tylko z wyzysku namiętności sportsmen'ów i graczy żyją.

I oto wiedzie się spór zażarty między sportsmenami a socyologami o wartość pozytywną i negatywną wyścigów. Spór akademicki raczej, bo uganianie się to o lepsze koni i jockey'ów weszło już tak w krew i kości Paryżan, że do zniesienia tej z Anglii przesadzonej instytucyi nigdy chyba nie dojdzie.

Paryż 17 czerwca.

*) Wskutek wypadków politycznych w r. 1871 wyścigów nie było.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Bank rolniczy we Lwowie.

Dziś notujemy za 100 klg. loco Lwów Pszenica gotowa 6·80 do 7·25, żyto gotowe 5·90 do 6·15, owies obroczny 6·40 do 6·70, jęczmień —·— do —·—, rzepak 12·50 do 13·—, groch —·— do —·—, wyka —·— do —·—, bobik —·— do —·—, hreczka —·— do —·—, kukurudza —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, spirytus za 10.000 tr. prct. zł. 12·50 do 13·—

Usposobienie na targach jest chwiejne i nic nie notują.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan po procesyi Bożego Ciała udał się z Wiednia do zamku w Lainz.

Najj. Pani w towarzystwie Najd. Arcyksiężniczki Maryi Waleryi i Najd. Arcyksięcia Franciszka Salwatora wyjedzie w poniedziałek d. 22 b. m. rano, osobnym pociągiem do Ischl.

Najd. Arcyksiążęta Karol Ludwik i Ferdynand, wyjechali przedwczoraj wieczorem do Krems.

W Czechach wre już na całej linii walka wyborcza. W wielu okręgach wyborczych stoją naprzeciw sobie staro i młodoczescy kandydaci. Przeciw przewódcy stronnictwa staroczeskiego dr. Riegerowi postawiono kandydaturę dr. Zemana, który jednak o tyle zawiódł zaufanie młodoczechów, iż na zebraniu przedwyborczem oświadczył się za programem staroczeskim.

Wedle prywatnej depeszy z Belgradu, autorem rewolucyjnej proklamacyi tam skonfiskowanej jest przybyły z Sofii Rosyanin Szarapow.

Jako następcę Danicza na posadzie posła serbskiego w Sofii, wymieniają adwokata dr. Lotisza, znanego ze swych stosunków z generałem Kaulbarsem i Dżurdżewicza, byłego sekretarza poselstwa w Konstantynopolu, wybitnego przyjaciela Rossyi.

Dnia 17 i 20 b. m. obchodzili republikanie Francyi znowu rocznice stuletnie r. 1789, w których 600 deputowanych trzeciego stanu przed stu laty w wersalskiej sali balowej przysięgało, że się nie rozdzielą, dopóki nie utworzą konstytucyi kraju na silnych podstawach. Na pamiątkę tych chwil odbyła się uczta, której przewodniczył Juliusz Ferry i miał przytem mowę, poświęconą wspomnieniom dziejowym i z poglądem na położenie obecne. Ferry rozpoczął od toastu na cześć Carnota, jako niezłomnego orędownika republiki, przeszedł następnie do rewolucyi i wyłuszczał przyczyny, dla których z rewolucyi wynikła dyktatura.

„Jakkolwiek, mówił Ferry, zgromadzenie narodowe r. 1789 stworzyło konstytucyę, to nie miała ona jednak warunków życia. W ciągu jednego stulecia mieliśmy trzynaście konstytucyj, a teraz chcą jeszcze czternastą stworzyć. Są wprawdzie do przezwyciężenia trudności polityczne, finansowe i dyplomatyczne, te wszakże tkwią tylko w rządzie, ale nie w konstytucyi. Na wszystkie trudności radzą niektórzy republikanie tylko rewizyę. Ale konstytuanta byłaby anarchią idei i prowadziłaby do wojny domowej. Jeżeli potrzebna rewizya, to nie senatu, ale Izby, ażeby nie porywała się na władzę wykonawczą. Władzę tę potrzeba wzmocnić. Francyi potrzebny spokój społeczny i religijny. Nie ma dwóch władz, tylko jedna, państwowa. Ale moralnej potęgi Kościoła nie należy ograniczać. Posłuszeństwo okupione karami dyscyplinarnemi przeciw Kościołowi nie jest stanem normalnym, należy wykonywać tolerancyę, to jedyne rozwiązanie kwestyi.“ Ferry skończył uwagą: „Czyliżby podniesienie się ogólnego poziomu umysłów miało się zakończyć rezygnacyą na rzecz jednego awanturnika? Nie, to niepodobna. Stulecie nasze, które się zaczęło wydaniem bohaterów, nie skończy się maryonetkami. Taka hańba byłaby niemożliwą.“

Wiadomość o wystąpieniu księcia Ludwika Napoleona z armii włoskiej potwierdzają dzienniki bonapartystowskie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Biecz, 22 czerwca. Rada miejska król. miasta Biecza uchwaliła na wczorajszem posiedzeniu udzielić honorowe obywatelstwo tego starożytnego grodu p. staroście w Gorlicach, Sewerynowi Bańkowskiemu, w uznaniu jego pod każdym względem dodatniej i dla powiatu doniosłej działalności. Sympatye i życzenia całej ludności łączą się z tym aktem uznania. *Burmistrz dr. Januszkiewicz.*

Wiedeń, 22 czerwca. (*Tel. pryw.*) Najj. Pan zezwolił Kazimierzowi hr. Borkowskiemu na powrót do służby czynnej i nadał mu równocześnie posadę sekretarza ministeryalnego w Prezydyum Rady ministrów.

Według *Fremdenblattu* odbywają się w grupie Länderbank-Bankverein, która objęła galicyjską pożyczkę propinacyjną narady, czy emisya tej pożyczki ma się odbyć w pierwszej połowie lipca czy też być odroczoną do jesieni.

Wiedeń, 22 czerwca. Dzisiejsze posiedzenie Delegacyi austryackiej otworzył p. Minister hr. Kalnoky, wzywając najstarszego wiekiem dr. Oelza do objęcia prezydyum.

Dr. Oelz podniósł w swej mowie, iż jedność państwa Habsburgów, którego ludy i plemiona tak są różne, jednoczyły się zawsze, gdy szło o obronę wielkiej jedności Państwa przed wrogiemi prądami (*oklaski*); Austrya potrafi spełnić to szczytne zadanie, które jej przypada wśród familij ludów środkowej Europy.

Prezydentem został wybrany jednogłośnie ks. Alfred Windisch-grätz.

Nowo wybrany prezydent dziękując za wyświadczony mu zaszczyt, przyrzeka dołożyć wszelkich starań, aby spełnić godnie swój urząd i prosi o pobłażliwość, poczem dał wyraz miłości i wierności dla Najj. Dynastyi, oraz wyraził nadzieję, iż powiedzie się Monarsze społem z wiernymi sprzymierzeńcami utrzymać pokój w Europie. Mowca zakończył okrzykiem na cześć Najj. Pana, który to okrzyk powtórzyli zebrani z zapałem.

Wiceprezydentem wybrano jednogłośnie p. Chlumeckiego.

Wiedeń, 22 czerwca. Przygotowane dla Delegacyi przedłożenia obejmują we wspólnym budżecie na rok 1890: Przedłożenia Ministerstwa spraw zagranicznych w sprawie kredytu dodatkowego na r. 1889 celem zakupna nowego pałacu ambasady w Berlinie i w sprawie pokrycia pierwszej raty na koszta restauracyi *Palazzo Venezia* w Rzymie; dalej żądanie dodatkowe do *ordinarium* Ministerstwa wojny na r. 1888 i do *ordinarium* i *extraordinarium* tegoż Ministerstwa na r. 1889, następnie kredyt dodatkowy do zezwolonych nad zwyczajnych kredytów celem prowadzenia dalej rozpoczętych w r. 1887 zarządzeń ostrożności. W dalszym ciągu znajdują się przedłożenia w sprawie przedłużenia terminu co do zużytkowania powyżej wzmiankowanych i innych kredytów wojskowych, wreszcie zamknięcie rachunków za rok 1887.

Cały preliminarz Ministerstwa spraw zagranicznych wynosi w zapotrzebowaniu za 1890 rok *netto* 4,358.500 zł. jest więc w porównaniu z rokiem poprzednim o 159.110 zł. wyższym.

Preliminarz Ministerstwa wojny tak się przedstawia: Zapotrzebowanie wynosi w zwyczajnym preliminarzu *netto* 98,360.820 zł. jest przeto wyższem od zeszłorocznego o 643.165 zł. *Extraordinarium* wojenne preliminowano na 13.358.948 zł a więc o 7,605.718 zł. mniej niż w r. 1889. Ogólne zapotrzebowanie wojenne wynosi 111,719.768 zł. w porównaniu tedy z rokiem poprzednim jest o 6,962.553 zł. mniejsze.

Całe zapotrzebowanie *netto* marynarki wojennej wynosi 11,144.077 złr, a więc w porównaniu z r. 1889 o 74.150 złr. mniej.

Całe przeto zapotrzebowanie *netto* Miaisterstwa wojny wynosi 122.863.845 złr. czyli o 7,036 703 złr. mniej niż w roku poprzednim.

Budżet wspólnego Ministerstwa skarbu tak się przedstawia:

Całe zapotrzebowanie *netto* preliminowano na 2,000.963 złr., przeto w porównaniu z rokiem poprzednim zapotrzebowanie jest o 5191 złr. większe.

Kontrola rachunkowa: Zapotrzebowanie *netto* wynosi 128.400 złr., a więc o 770 złr. mniej niż w roku poprzednim.

Sumarium: Ogólne zapotrzebowanie *brutto* na rok 1890 wynosi 132,224 339 złr. Pokrycie 2,872.631 złr.

Ogólne zapotrzebowanie *netto*: 129,351.708 złr.

Po odciągnięciu przeznaczonych przedewszystkiem na pokrycie zapotrzebowania dochodów z ceł, które preliminowano w sumie 39,953.850 zł. pozostaną jeszcze do pokrycia 89,397.858 zł. Od tej sumy należy odciągnąć 2 procent, które przypadają na rachunek Węgier a wtedy pozostanie jako zapotrzebowanie 87,609.901 zł. Z sumy tej przypada na Przedlitawię 61,326.931 zł. na Zalitawię 26,282.970 zł. W ten sposób przypadnie na Austryę o 4,890.294 zł. mniej, a na Węgry o 2,095.840 zł. mniej niż w roku 1889. Dwuprocentowa kwota, którą mają uiścić Węgry jest o 142.574 zł. mniejsza niż roku poprzedniego.

Zapotrzebowanie *netto* na komendy i wojskowe zakłady w Bośnii i Hercegowinie wynosi 4,370.000 zł. a więc o 53.000 zł. mniej. Po odciągnięciu dwóch procentów, które Węgry uiszczają ryczałtowo, pozostanie 4,282.600 zł., z czego przypada na Austryę 2,997.820 zł., na Węgry 1,284.780 zł.

Kredyty dodatkowe wynoszą: W dziale urzędu spraw zagranicznych 800.000 zł; na wojsko 3,761.386 zł.; razem 4,561.386 zł., z czego przypadnie po odciągnięciu 2 procentów, które Węgry uiszczają na Austryę 3,129.111 zł., na Węgry 1,341.047 zł.

Wiedeń, 22 czerwca. Wzrost wydatków na potrzeby wojskowe wynika głównie z tego, iż sformowano 14 ciężkich bateryj, na co zażądano na rok 1890 ratę 440.909 zł.; dalej z tego, iż pułk kolejowy wzmocniono trzecim batalionem.

Główne pozycye *extraordinarium* są następujące: Tegoroczna rata na 6-milimetrową broń repetierową; jednorazowe koszta sformowania wspomnianych 14 ciężkich bateryj (2,020.000 zł.); koszta skompletowania na normalną stopę pokojową 27 pułków piechoty (693.000 zł.) Ostatnie zapotrzebowanie tem umotywowano, iż stosunki, które znagliły roku zeszłego do nadzwyczajnych zarządzeń, niezmieniły się i istnieją ciągle jeszcze. To samo da się powiedzieć o utrzymaniu nadal nadkompletnych koni kawaleryi i artyleryi, oraz żołnierzy.

Tegoroczna druga i ostatnia rata na wojskowe baraki pod Przemyślem wynosi 662.100 zł.

Główną pozycyę kredytu dodatkowego, zażądanego przez p. Ministra wojny, stanowi suma 2,674.000 zł. na budowę koszar i baraków w Galicyi, których ogólne koszta preliminowano na 6,372.200 zł.

Dochody z ceł w roku 1889, które preliminowano na 41,510.397 zł., przyniosły tylko 39,356 553 zł., niedostaje przeto do preliminowanej sumy 2,153.843 zł.

Preliminarz Bośnii i Hercegowiny na rok 1890 wykazuje w zwyczajnem zapotrzebowaniu: 8,369 479 zł.; w nadzwyczajnem: 1,317.162 zł.; ogółem tedy 9,686.641 zł. Na to jest pokrycie w sumie 9,736.150 zł., nadwyżka wynosi więc 49.509 zł.

Wiedeń, 22-go czerwca. *Wiener Zeitung* ogłasza, iż adjunkt kancelaryjny przy sądzie obwodowym w Rzeszowie, Nowakowski, z powodu przeniesienia w stały stan spoczynku, otrzymał tytuł i charakter dyrektora urzędów pomocniczych.

Bern, 22 czerwca. Na interpelacyę Rady narodowej co do zajścia z Niemcami oświadczyła Rada związkowa, że na skargi Niemiec, do których się przyłączyła Rossya i Austro-Węgry, dała odpowiedź tej treści, iż posiada wolę i siłę po temu, aby sumiennie spełniać swe międzynarodowe obowiązki. Obowiązek za pobiegania anarchistycznym zapędom cięży na każdem państwie, bez względu czy jest ono neutralnem, czy nie. Rada związkowa gotową jest zarządzić niezbędne środki zaradcze, a pragnie, aby członkowie Rady narodowej zaopatrzyli ją w zasoby, potrzebne do skutecznego czuwania nad obcokrajowemi żywiołami.

Kladno, 22 czerwca. Urząd gminny nakazał zamknięcie wszystkich szynków i wniósł prośbę o utworzenie stałego garnizonu. Władza polityczna wydała obwieszczenie wzbraniające jak najsurowiej wszelkich zgromadzeń. Wzburzenie tem większe, że burmistrz nieobecny. Liczba osób aresztowanych przewyższa już 40. Komisya sądowa przedsiębierze przy pomocy asystencyi wojskowej rewizye domowe w Kladnie, oraz miejscowościach Arin, Motycin.

Kladno, 22 czerwca. Miasto podobne jest zupełnie do obozu wojskowego. Spokój nie został nigdzie naruszony. Uwięziono dotąd 55 osób, z których 16 odwieziono do praskiego sądu karnego.

Berlin, 22 czerwca. Prywatny telegram *Nat. Ztg.* donosi z Petersburga, że carewicz wyjeżdża dzisiaj na Berlin do Stuttgardu. Sądzą, że w Berlinie oznaczonym zostanie termin i miejsce, w którem car odwiedzi cesarza Wilhelma.

Petersburg, 22 czerwca. Ukaz carski przywraca moc prawną artykułowi 142 ustaw zasadniczych państwa, orzekającemu, że małżeństwo książąt domu carskiego, mających prawo następstwa na tronie Rossyi, z osobami innego wyznania, nie może być zawartem tak długo, dopóki osoby te nie przejdą na prawosławie.

Bukareszt, 22 czerwca. Królestwo dopiero w niedzielę wyjeżdżają, z powodu lekkiej niedyspozycyi króla.

Belgrad, 22 czerwca. Nota Gruica do przedstawicieli Serbii za granicą podnosi, że naród serbski musi obchodzić uroczyście pięćsetletnią rocznicę pełnej doniosłości historycznej bitwy na Kossowem polu. Uroczystość ta wszakże niema zupełnie ani tła, ani zamiarów politycznych. Dalej zwalcza nota opinię, przypisującą metropolicie Michałowi rolę polityczną. Wszelkie manifestacye metropolity mają wyłącznie charakter kościelny. W końcu nota występuje przeciw kombinacyom na temat toastu cara na cześć księcia czarnogórskiego, odnoszącym ten toast do Serbii i stwierdza, że przypuszczenie, jakoby toast ten wywarł wpływ na dynastyczne usposobienie ludu serbskiego albo decydujących kół w Serbii, nie da się niczem uzasadnić. Trudno pojąć, że za granicą znaleźli się tacy, którzy biorą pod rozwagę wyparcie obecnej dynastyi serbskiej przez książęcy dom czarnogórski i pociągają paralelę pomiędzy królem serbskim a księciem Mikołajem odnośnie do tronu serbskiego.

Co do skonfiskowanych wczoraj proklamacyi donoszą ze źródła półurzędowego, że przeprowadzone w tej sprawie jak najściślejsze dochodzenie dostarczyło nowych dowodów, iż została ona wywołaną przez kilku członków stronnictwa postępowego. Niektóre dzienniki upatrują w tem intrygę, obliczoną na skompromitowanie stronnictwa postępowego.

Rzym, 22 czerwca. Izba na tajnem posiedzeniu przyjęła 153 głosami przeciw 32, budżet ministerstwa spraw zagranicznych.

Rzym, 22 czerwca. Królestwo włoscy, wraz z następcą tronu, udali się do Monzy.

Paryż, 22 czerwca. Dzienniki konserwatywne ogłaszają manifest deputowanych prawicy zawierający zażalenia przeciw większości republikańskiej i wzywający wyborców imieniem Francyi aby łączyli się dla obrony wolności przed gospodarką kliki parlamentarnej.

Angoulême, 22 czerwca. Proces przeciw Laguerrowi, Laisantowi, i Deroulèdowi został ukończony. Wyrok ogłoszony będzie w poniedziałek. Rozprawa odbyła się bez wypadku.

Madryt, 22 czerwca. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych gen. Branda wniósł interpelacyę w sprawie rzekomej propozycyi Stanów Zjednoczonych nabycia od Hiszpanii wyspy Kuby. Minister kolonii odpowiedział na to, iż na całym świecie nie ma tyle pieniędzy aby można kupić honor Hiszpanii. (Oklaski).

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki**

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego)

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mięszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mięszany, o godzinie 2 min. 20 po poł pociąg kurjerski, o godz. 7 wieczór pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 2 min. 38 w nocy pociąg mięszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mięszany.

Z Tarnopola i Brodów na Podzamcze pociąg mięszany o g. 10 wieczór (do 13 listop.)

Z Czerniowiec: o godz. 6 min. 40 rano pociąg mięszany, o godz. 8 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Z Bełzca: o godz. 5 min. 53 poł. pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 12 min. 8 w nocy pociąg osobowy, o godz. 8 min. 26 rano pociąg osobowy, o godz. 3 min. 36 po poł. pociąg osobowy.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 28 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Czerniowiec: o godz. 9 min. 20 przed poł. pociąg pospieszny, o godz. 9 m. 50 przed poł. pociąg mięszany i o godz. 10 min. 8 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mięszany o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurjerski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mięszany, o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kuryerski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mięszany.

Do Tarnopola i Brodów z Podzamcza pociąg mięszany o g. 7 rano (do 13 listopada.)

Do Bełzca: o godz. 7 min. 49 rano pociąg mięszany.

Do Stryja: o godz. 5 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 10 minut 20 przed południem pociąg osobowy i o godz. 8 m. 45 wieczór pociąg osobowy.

Do Zimnejwody-Rudna: o godz. 4 min. 4 po poł. pociąg osobowy.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go czerwca 1889.

Zegar lwowski

Do Lwowa przychodzą:

Ze Suchy, Chyrowa, Husiatyna Stanisławowa, i Stryja pociąg osobowy o godz. 3 min. 36 po południu.

Z Pesztu, Ławocznego, Suchy, Chyrowa i Stryja, pociąg osobowy o godz. 8 min. 26 z rana.

2709

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 21 czerwca 1889.

	płacą		żądają	
	walutą austr.			
I. Akcye za sztukę.	złr.	ct.	złr.	ct.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	205	—	208	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	236	50	239	25
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	289	—	293	—
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipotecznego 5 pr. w. a.	100	—	101	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	103	25	104	25
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. 51 l.	97	75	98	75
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	50	101	50
„ „ „ 4 pr. w. a.	96	—	97	—
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	100	50	101	50
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. 41½ l.	94	—	95	—
„ „ „ 4½ pr. „ „ 52	98	70	99	70
„ „ „ 4 pr. „ „ 56	93	—	94	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	57	50	59	—
Listy dłużne g Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. wa. w likwidacyi	48		50	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogół. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	80	105	80
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100	50	101	50
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi .				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104	—	106	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4¼ pr. wa.	96	50	97	50
5. Losy miasta Krakowa	25	50	27	50
„ „ Stanisławowa	—	—	38	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	60	5	70
Dukat cesarski	5	63	5	73
Napoleondor	9	45	9	55
Półimperyał	9	70	9	80
Rubel rossyjski srebrny	1	36	1	48
„ „ papierowy	1	22½	1	24½
100 marek niemieckich	58	—	59	—

(bez kupona — bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19 czerwca 1889.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	83.50	83.70
luty-sierpień	83.50	83.70
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	83.75	83.95
kwiecień-październik	83.75	83.95
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	135.50	134.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	141.—	141.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	144.—	145.—
„ „ 1864 po 100 zł.	172.50	173.50
„ „ 1864 po 50 zł.	172.50	173 50
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	150.25	150.75
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	99.30	99.50
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	109.10	109 30
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.60	105.20
Galicyi	105.20	106.—
Niższej Austryi	110.—	—.—
Siedmiogrodu	105.—	105.50
Węgier	105.—	105.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	124 50	125.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	303.25	303.75
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	536.—	542.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a 200 zł. wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Bank austro-węgiersk. a 600 zł	904.—	905.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2630.—	2640.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	205.50	206.—
Lwów.-Czern. kol. I po 200 zł. a. w.	236.—	236.50

	płacą	żądają
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	238. –	238. 25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	123.50	124 10
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	193.50	194.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6. pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.75	101.25
„ „ „ premiowe po 3 pr.	109.25	109.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6pr.	93.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	98.50	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	95.50	97.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.30	—.—
„ „ „ „ po 5 pr.	100.50	101.50
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	100.50	101.50
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	98.—	98.50
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	100.25	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	100.25	101.—
Banku aust. węg. 4½ pr.	101.60	102.20
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.25	101.75
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	103.—	—.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	102.60	103.10
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	101.—	101.50
Kolej północna po 100 zł. m. k.	101.25	102.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.50	102.10
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł 4½ pr.	101.—	101.50
dtto (Jarosław-Sokal)	101.—	101.25
Kol. gal. Lwów-Czern. Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	—.—	—.—
z r. 1884	89.50	90.50
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	99.40	100.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	181.50	183.50
Clarego po 40 zł. m. k.	61.—	62.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	133.—	136.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	36.—	38 —

	płacą	żądają
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	25.—	25.50
Pożyczka miasta Lubiany po 20 zł.	24 —	25·—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	61.50	62.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.50	19.—
„ „ węg. „ po 5 zł.	12 —	12.40
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.50	20.50
Salma po 40 zł. m. k.	63.—	63 50
St. Genois po 40 zł. m. k.	62.50	63.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	—.—	38.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	158.—
„ „ po 50 zł. w. a.	75.—	76.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	40.50	41.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	57.—	58.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119 35	119.70
Paryż za 100 fr.	47.37.50	47 45 —
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.65.—	5.67.—
„ pełnej wagi	5.63.—	5.65 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	9.43.—	9.40.50
Rossyjski półimperyał	9.74.—	9.76 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 21 czerwca 1889.	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	83	70
„ „ „ w srebrze	83	90
Renta w złocie	109	20
5 pr. austr. renta marcowa	99	45
Akcye banku austro węgier.	905	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	304	50
Londyn	119	05
Napoleondor	9	46½
Dukat cesarski men.	5	64
100 marek niemieckich	58	20—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 3445 (4010 3—3)

Sieniawski c. k. Sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem celem zaspokojenia wierzytelności Markusa Walfischa w kwocie 720 złr. z pn., egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 29 w Sieniawie w powiecie sądowym sieniawskim, w starostwie jarosławskim położonej, dłużnika Peisacha Wallfisch własnej, wyk. hip. 416 księgi gruntowej gminy Sieniawa objętej, w dniu 18 lipca i 22 sierpnia 1889 zawsze o 10 godzinie rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 3100 zł.

Zakład wynosi 310 zł.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i protokół oszacowania mogą być przejrzane w tus. registraturze.

Sieniawa, 25 maja 1889.

L. 2384 (3917 3—3)

W dniach 18 lipca i 22 sierpnia 1889 każdym razem o godz. 9 rano, odbędzie się w budynku sądowym publiczna sprzedaż połowy realności pod lwh. 389 w Chrzanowie położonej, Jana Madeji własnej, celem zaspokojenia pretensyi Pawła Ludwika Zalarskiego w kwocie 400 złr. z pn.

Cena wywołania 806 złr.

Wadyum 80 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kremer w Chrzanowie.

Reszta warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny w aktach sądowych do przejrzenia.

Chrzanów, 1 kwietnia 1889.

L. 1879 (4005 3—3)

W dniach 18 lipca i 22 sierpnia 1889 każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 41 sub. rep. 16 w Rakowcu położonej, ciało tabularne stanowiącej, wyk. hip. l. 64, 65 i 66 gminy katastralnej Rakowca objętej, dłużników Fedora i Iwana Hocaniuków własnej, na rzecz Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi celem zaspokojenia kwoty 183 złr. 1 ct. z pn. z tem, iż realność ta przy pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, przy drugim zaś terminie licytacyjnym także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź kwotę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 350 złr.

Zakład 35 złr.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny, tudzież akt opisania i oszacowania, przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Sołotwina, 4 kwietnia 1889.

L. 2363 (4004 3—3)

W dniach 18 lipca i 22 sierpnia 1889 każdym razem o godz. 10 przed południem, odbędzie się w tut. sądzie celem uzyskania dla Zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi kwoty 76 złr. 4 ct. z pn., przymusowa publiczna sprzedaż realności Fedora Caryny pod lk. 283 sub. rep. 282 w Staruni położonej, wyk. hip. l. 658 tejże gminy objętej, ciało tabularne stanowiącej, z tem, iż realność ta przy pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, przy drugim zaś terminie licytacyjnym także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź kwotę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 165 złr.

Zakład 16 złr. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i oszacowania i wyciąg tabularny, przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Sołotwina, 3 maja 1889.

L. 1264 (4230 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Ferdynanda i Anny Orlickich w kwocie 44 złr. 30 ct. aw. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedane będą:

1. 1/4 część niwki „za wodą na łęgu" p. k. l. 924/2 w rozmiarze 251☐ sążni,

2. połowa niwki „na grapie, za gościńcem cesarskim" p. k. l. 4954 w rozmiarze 300☐ sążni,

3. jeden zagon wraz z borem „w Sadzie" p. k. l. 595 w rozmiarze 525☐ sążni do Franciszka, Barbary i Leona Kubiców dłużników należące, w Ciśu w półrolku Tetłakowym położone, w dwóch terminach, a to dnia 17 lipca i 31 lipca 1889 każdego razu o godz. 10 rano w biurze ck. sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 48 złr. 50 ct.

Wadyum 5 złr.

C. k. Sąd powiatowy

Milówka, dnia 6 maja 1889.

L. 1119 (4201 3—3)

Dnia 16 lipca i 20 sierpnia 1889 każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się w tut. sądzie w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. Zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi we Lwowie przeciw Tekli zam. Mileszko pto 98 złr. z pn., przymusowa sprzedaż realności pod lk. 49 w Perkownie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a to przy pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej kwotę 300 złr. wynoszącej, przy drugim zaś i niżej takowej.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania 300 złr.

Akt opisania i resztę warunków licytacyjnych w tus. registraturze przejrzeć można.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Kajetan Winogrodzki z Wołoskiej wsi.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów, 6 marca 1889.

L. 3355 (4179 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza celem zaspokojenia wierzytelności Isaka Spatza w kwocie 59 złr., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 12 lipca i 16 sierpnia 1889 o godz. 10 rano, egzekucyjna licytacya realności wedle lwh. 894 ks. gr. gm. kat. Leżajsk, Ignacego Gawalewicza własnej.

Cena wywołania 250 złr.

Wadyum 25 złr.

Reszta warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, 25 kwietnia 1889.

L. 24134 (3778 2—3)

C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie o zapłacenie 437 cwancygierów srebrnych, 48 złotych półimperyałów, 1 talara i 3 rubli srebrnych lub wartości tychże, tudzież gotówki 385 złr. 40 ct. w. a. z pn., przymusowa sprzedaż ciała hipot. pod l. 500 w Denysowie położonej, wedle wyk. hipot. l. 500 Hryńka Sydora własnej, w tut. c. k. Sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Izaaka Mesznika z Denyszowa, dnia 19 lipca i 22 sierpnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania 52 złr. 50 ct. lub wyżej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tut. registraturze.

Tarnopol, 30 stycznia 1889.

L. 20807 (3775 2—3)

C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 50 złr. wa. z pn., przymusowa sprzedaż realności w Ostrowie położonej, wedle wyk. hip. l. 364, Maryi z Jarmuzów 1-o v. Toczonej, 2-o v. Kokura własnej, w tut. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Parańki Lachowskiej dnia 19 lipca i 23 sierpnia 1889, każdym razem o godzinie 10 rano z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania 80 złr. w. a. lub wyżej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 5 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tut. registraturze.

Tarnopol, dnia 30 listopada 1888.

L. 21192 (3776 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu oznajmia, iż na dniu 19 lipca 1889 o 10 godz. z rana, odbędzie się w sądzie dobrowolna publiczna licytacya realności wyk. hip. 21 gminy Toustoługa objętej, Maruńki Dernickiej, Mikołaja Biłyk i Hańki Biłyk własnej, wzywając chęć kupienia mających.

Cena wywołania 140 złr.

Wadyum 10 prc.

Tarnopol, 30 listopada 1888.

L. 1151 (3571 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że dnia 19 lipca 1889 o godz. 10 rano, odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż 4½-prc. listu zastawnego galic. Towarzystwa kredyt. ziemsk. Ser. III Nr. 5512 na 1000 złr. z 34 kuponami i talonem w tusądowym depozycie pod art. 39/1889 przechowanego, w sprawie egzekucyjnej Wilhelma Goldhammera przeciw spadkobiercom Dawida Bringsa o 500 złr. a. w. z pn.

Obligacya ta sprzedaną zostanie tylko za lub powyżej ceny wywołania, za którą posłuży wykaz z ostatniego kursu z urzędowej „Gazety Lwowskiej“ wyjęty.

Cała cena kupna złożoną być winna w gotówce zaraz przy terminie licytacyjnym.

Wydanie obligacyi kupicielowi nastąpi po prawomocności aktu licytacyi.

Sambor, 7 maja 1889.

L. 3422 (4146 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia 13 rat pożyczkowych po 13 złr. z pn., odbędzie się w skutek żądania Zakładu kredyt. włość. we Lwowie, w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż ciał hipotecznych whl. 49, 50, 51, 52 i 56 gminy Bączy objętych, dłużnika Jana Chorowskiego i innych własnych w dwóch terminach, mianowicie: w dniu 19 lipca i 20 sierpnia 1889 każdym razem o 10-tej rano.

Wadyum wynosi 40 złr. 70 ct.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania sprzedać się mających ciał hipotecznych, tudzież reszta warunków licytacyjnych, mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, 12 maja 1889.

L. 2975 (4210 2—3)

W dniach 8 lipca i 5 sierpnia 1889 o 3 godz. po południu, odbędzie się w sądzie licytacya realności wedle wyk. hip. l. 866 księgi gruntowej Rawa, Dawida Stockhammera własnej, pod nr. 641 w Rawie położonej, celem zaspokojenia sumy 50 złr. z pn. na rzecz Jacka Szełemechy.

Cena wywołania 175 złr.

Wadyum 10 prc.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej, na drugim nawet także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Kuratorem nieobecnych i nieznanych wierzycieli hipotecznych pan dr. Adolf Segal

Reszta warunków, akt oszacowania w registraturze.

Rawa, dnia 20 maja 1889.

L. 3357 (4200 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, że dla zaspokojenia należącej się Szajemu Gelbardt od Jurka Prokopiszyn sumy 100 złr. a. w. z pn., rozpisaną została przymusowa sprzedaż publiczna realności pod n. 90 w Pomorcach położonej, wyk. hip. 95 księgi gruntowej gminy Pomorce objętej, według poz. 1 karty B tego wykazu własność dłużnika Jurka Prokopiszyn stanowiącej.

Do uskutecznienia tej sprzedaży wyznaczone zostały dwa termina, pierwszy na dzień 26 lipca 1889, drugi na dzien 23 sierpnia 1889, zawsze w sądzie o godz. 10 przed południem.

Na ostatnim z tych terminów, jeżeli wartość szacunkowa realności przedmiotem licytacyi będącej, nie będzie mogła być uzyskaną, sprzedaną zostanie ta realność najwyższą cenę podającemu także poniżej wartości szacunkowej.

Wartość szacunkowa, stanowiąca zarazem cenę wywołania, wynosi kwotę 227 złr. a. w.

Wadyum przed przystąpieniem do licytacyi złożyć się mające, wynosi 22 złr. 70 ct. aw.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tych wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu hipotecznego, to jest po dniu 6 listopada 1888 prawo zastawu na realność przedmiotem licytacyi będącą nabyli, jako też i tych wierzycieli, którymby uchwała z rozpisaniem licytacyi albo też następująca jaka uchwała w tej sprawie egzekucyjnej wydana, dla jakiejkolwiek przyczyny wcale lub w należytym czasie nie została doręczoną, zawiadamia się o rozpisaniu licytacyi edyktem niniejszym tudzież do rąk ustanowionego kuratora pana adw. dra Ausschnitta w Buczaczu.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, 28 marca 1889.

L. 3555 (3916 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Pawła Zalarskiego do Franciszki Madejowej pto 400 złr. z pn., odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 18 lipca i 22 sierpnia 1889 o godzinie 9 rano, egzekucyjna licytacya połowy realności pod lwh. 389 w Chrzanowie, dłużniczki własnej.

Cena wywołania 806 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej a w dzień licytacyi u komisyi sąd.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Kremer z Chrzanowa.

Chrzanów, 10 maja 1889.

L. 4293 (3999 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kredyt. ziemsk. w Krakowie przeciw Wigdorowi Dem o zapłacenie 7 rat pożyczkowych z pn., odbędzie się dnia 18 lipca i 19 sierpnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze nr. 6 przymusowa sprzedaż realności dłużnika pod lk. 331 now. 98 st. w Przemyślu na Zasaniu położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena wywołania, która jest także ceną szacunkową, wynosi 3500 złr., wadyum zaś 10 prc. tej ceny.

Na pierwszym terminie realność tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, na drugim zaś terminie i poniżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Doliński w Przemyślu.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w registraturze.

Przemyśl, 15 maja 1889.

L. 2481 (4150 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 16 lipca 1889 za lub po wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 19 sierpnia 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 332 w Jaworowie położonej, nieobjętej masy śp. Józefa Łukasiewicza własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na rzecz gminy miasta Jaworowa pto 131 złr. 25 ct. z pn.

Cena wywołania 300 złr.

Wadyum 30 złr.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Jaworów, 17 kwietnia 1889.

L. 5902 (4019 2—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi przeciw Pawłowi Kurylakowi z Czernelicy o zapłacenie 12 rat po 9 złr. 44 ct. i 116 złr. 3 ct. wa., odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika, wyk. hip. l. 258 w Czernelicy położonej, w dwóch terminach dnia 18 lipca i 20 sierpnia 1889 o 10 godz. rano w sądzie tutejszym.

Cenę wywołania kwota 230 złr. wa.

Wadyum 23 złr.

Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie realność za cenę szacunkową lub wyżej, a na drugim nawet niżej ceny wywołania.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka 18 maja 1889.

L. 973 (4052 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Piotra Karczmarczyka w kwocie 700 złr., w dniach 18 lipca i 23 sierpnia 1889 w sądzie o godz. 10 rano, realności pod l. 3 w Czechówce i pod lk. 45 w Gorzkowie przez publiczną licytacyę sprzedane będą.

Cena wywołania wynosi: realności ad 1, 598 złr., drugiej 253 złr. 50 ct.

Zakład 10 prc.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy i resztę warunków licytacyi, przeglądnąć wolno w registraturze sądu.

Wieliczka, 20 maja 1889.

L. 6297 (4161 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz ck. uprz. galic. Zakładu kredyt. włość. we Lwowie w likwidacyi sumy 133 złr. 92 ct. wa. z pn., licytacyą realności Michała Senyka własnej, wyk. hip. 40 gminy Gręda objętej, na dzień 18 lipca i 22 sierpnia 1889 zawsze o godz. 10 rano w biurze II.

Cena wywołania 560 złr.

Wadyum 56 złr.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół opisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny, przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Schaff.

Lwów, 10 maja 1889.

L. 1888 (4143 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi kasy oszczędności w Nowym Sączu w kwocie 115 złr. wa. z pn., odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę:

1. 7/16 części realności nk. 49 w Nowym Sączu, lwh. 63 dla gminy kat. Nowy Sącz objętej, wedle karty B poz. 1, Karola Baczyńskiego własnej,

2. 1/2 t. j. połowy realności nk. 68 w Nowym Sączu, lwh. 175 dla gminy kat. Nowy Sącz objętej, wedle karty B poz. 1 l t. a) Antoniego Warzyckiego własnej,

3. 10/12 części „Wulki“ lwh. 48 dla gminy Nowy Sącz objętej, wedle karty B poz. 1 lit. a) Antoniego Warzyckiego własnej, wedle protokołu z dnia 13 czerwca 1883, relacyą de praes. 31 lipca 1883 l.4590 przedłożonego, egzekucyjnie oszacowanych, w dwóch terminach, każdym razem o godz. 10 rano w gmachu sądowym na dniu 18 lipca 1889 i 22 sierpnia 1889.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa a mianowicie co do 7/16 części realności lwh. 63 dla gminy Nowy Sącz, kwota 474 złr. 51⅞ ct, zaś co do połowy realności lwh. 175 i 10/12 części „Wulki“ lwh. 48 dla gminy Nowy Sącz, kwota 287 złr. 5 ct. w. a.

Wadyum wynosi kwotę 77 złr. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciągi hipoteczne sprzedać się mających realności, przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Nowy Sącz, 11 maja 1889.

L. 6456 (2802 2—3)

Dnia 19 lipca i 23 sierpnia 1889, każdym razem o godz. 10 z rana, odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności w Gdowie położonej, lwh. 300 i 343 objętej, Wojciecha Stasiaka własnej, na pokrycie pretensyi Kasy oszczędności w Bochni w kwocie 65 złr. a. w. z przyn.

Cena wywołania wynosi 385 złr., zaś wadyum 38 złr. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli miejscowy c. k notaryusz p. Bruno Rogalski ustanowiony.

Resztę warunków można przejrzeć w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 11 stycznia 1889.

L. 6814 (2801 2—3)

Dnia 19 lipca i 23 sierpnia 1889, każdym razem o godz. 10 z rana, odbędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności nr. 41 w Stryszowy położonej, wyk. hip. 41 i 81 objętej, Tomasza Kasprzyka własnej, na pokrycie pretensyi Kasy oszczędności w Bochni w kwocie 34 złr. aw. z pn.

Cena wywołania wynosi co do realności lwh. 41 kwotę 1385 złr., zaś wadyum 138 złr. 50 ct., zaś co do realności lwh. 81 kwotę 35 złr. 25 ct., zaś wadyum 3 złr. 50 ct. aw.

Resztę warunków można przejrzeć w tut. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli miejscowy c. k. notaryusz p. Bruno Rogalski ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 11 stycznia 1889.

L. 6670 (2763 2—3)

Dnia 25 lipca i 29 sierpnia 1889 każdym razem o godz. 10 z rana, odbędzie się w tut. Sądzie egzekucyjna licytacya realności pod lk. 25 w Gdowie położonej, lwh. 31 objętej, masy spadkowej Szymona Lenczowskiego oraz Anny Lenczowskiej własnej, na zaspokojenie pretensyi ck. uprz. galic. Zakładu kredyt. włość. we Lwowie w likwidacyi będącego.

Cena wywołania wynosi 800 złr., zaś wadyum 80 złr. aw.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny, przejrzeć można w tuts. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli miejscowy c. k. notaryusz p. Bruno Rogalski ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 18 stycznia 1889.

L. 6812 (2654 2—3)

Dnia 25 lipca i 29 sierpnia 1889 każdym razem o godz. 10 z rana, odbędzie się w tut. Sądzie egzekucyjna licytacya realności w Zręczycach położonej, lwh. 15 objętej, Jana Małka własnej, na pokrycie pretensyi Kasy oszczędności w Bochni w kwocie 313 złr. aw. z pn.

Cena wywołania wynosi 635 złr., zaś wadyum 63 złr. 50 ct. aw.

Resztę warunków można przejrzeć w tut. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli miejscowy ck. notaryusz p. Bruno Rogalski ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 17 stycznia 1889.

L. 6813 (2764 2—3)

Dnia 19 lipca 1889 i dnia 23 sierpnia 1889 każdym razem o godz. 10 z rana odbędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności nr. 175 136 w Gdowie położonych lwh. 175 136 objętych Wincentego Kaczmarczyka względnie Wincentego Kubickiego własnych, na pokrycie pretensyi Kasy Oszczędności w Bochni w kwocie 97 zł. wa.

Cena wywołania wynosi co do realności nr. 175 kwota 1100 zł.

Wadyum zaś 110 zł., zaś co do realności nr. 136 kwota 100 zł., zaś wadyum 10 zł. wa.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli miejscowy c. k. notaryusz p. Bruno Rogalski ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy

Dobczyce, dnia 12 stycznia 1889.

L. 12735 (3998 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje celem zaspokojenia sumy 500 złr. z pn. na rzecz Mojżesza Lippera egzekucyjną przymusową sprzedaż licytacyjną realności pod lk. 35 w Przemyślu na Podgórzu położonej, dłużników Jana i Maryi Balów wedle Dom. Tom. V pag. 158 n. 4 haer. własnej, która w dwóch terminach, a mianowicie dnia 18 lipca i 19 sierpnia 1889, każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym w biurze nr. 2 przedsięwziętą będzie pod warunkami następującemi:

Cena wywołania wartość szacunkowa 2027 złr 20 ct.

Wadyum 203 złr.

Na pierwszym terminie zostanie ta realność sprzedaną tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na drugim terminie zaś także poniżej ceny wywołania za jakąkolwiekbądź cenę.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 7 października 1888 prawo zastawu na sprzedać się mającej realności nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną przed terminem licytacyjnym być nie mogła, kurator adw. dr. Berson, zastępca adw. dr. Niemczyński.

Przemyśl, 5 grudnia 1888.

Arrendirungs-Kundmachung

zur Sicherstellung nachstehender Erfordernisse für die k. k. gemeinsame Armee und Landwehr.

Die Arrendirungs-Behandlung wird abgehalten						für den monatlichen Bedarf						Vadium für		Annmerkung
				auf die Zeit		im Winter			im Sommer					
						Brennholz		Steinkohlen	Brenholz		Steinkohlen			
am	beim	für die Arrendirungs-Station	mit dem dermaligen Concurrenzorte	von	bis	hartes á 423 kl.	oder weiches á 282 klgr.	Preusische Königshütten	hartes á 423 klgr	oder weiches á 282 klgr.	Preusische Königshütten	Brennholz	Steinkohlen	
						Kubikmeter		Meter-Zentner	Kubikmeter		Meter-Zentner	Gulden		
12. Juli 1889.	k. k. Militär-Verpflegs-Magazin Tarnopol	Tarnopol	—	1. September 1889	Ende August 1890.	210	315	50	70	105	—	400	30	Ausser dem nebenbezifferten Erfordernisse ist der Contrahent noch verpflichtet, den aus Anlass der Waffen-Uibungen der Urlauber Reserve, Ersatz-Reserve und Landwehrmänner sich ergebenden Mehrbedarf loco der Arrendirungs-Station zum Contracts-Preise abzugeben.
		Trembowla	—			60	90	—	18	27	—	90	—	
		Strusów	—			20	30	—	6	9	—	30	—	
		Czortków	—			60	90	—	20	30	—	70	—	

Besondere Bemerkungen:

1. Bei dieser Verhandlung werden nur schriftliche Offerte, welche mit einer Stempelmarke von 50 kr. zu versehen sind und längstens bis 11 Uhr Vormittags an dem oben festgesetzen Verhandlungstage beim k. k. Militär-Verpflegs-Magazine zu Tarnopol einlangen, angenommen; nachträglich oder in telegrafischer Form einlangende Offerte werden nicht berücksichtiget. Dieselben müssen genau nach dem beigefügten Formulare verfasst, gesiegelt und an das Verpflegs-Magazin zu Tarnopol adressirt sein.

Unter der Adresse ist beizusetzen: „Offert zur Arrendirungs-Behandlung am . . . . "

Alle Concurrenten haben mit Ausnahme der bereits in Vertragsverbindlichkeit stehenden und als vollkommen solid bewährten oder der Verhandlungs-Commission als befähigt und vertrauenswürdig bekannten Unternehmer ihre Solidität und Leistungsfähigkeit und zwar: die prottocollirten Firmen durch ein von der Handels- und Gewerbekammer, andere durch ein von der zuständigen politischen Behörde ausgestelltes Zeugniss nachzuweisen, da sonst dass Offert unberücksichtigt bleiben müsste. Zu diesem Behufe ist bei der betreffenden Handels- und Gewerbekammer resp. politischen Behörde ein Gesuch einzubringen, in welchem nebst dem Vor- und Zunamen, Geschäftszweige und Wohnorte, dass die Verhandlung abführende Verpflegs-Magazin, der Tag der öffentlichen Verhandlung dann die Quantität und Qualität (Gattung) des Sicherstellungsobjektes genau anzugeben ist. Diesem Gesuche kommt die für das Zeugniss erforderliche Stempelmarke beizulegen.

Der auf das Gesuch von der Kammer, resp. von der politischen Behörde erhaltene Bescheid, das ist, dass das Zeugniss auf ämtlichem Wege an das Verpflegs-Magazin in Tarnopol geleitet werden wird, ist dem Offerte beizuschliessen.

2. Die nähereon Bedingnisse können jeden Tag in der Amtskanzlei des Militär-Verpflegs-Magazin in Tarnopol eingesehen werden, woselbst das für die Verhandlung in zwei gleichlautenden Parien eigens vorbereitete Bedingniss-Heft de datto Tarnopol 15. Juni 1889 erliegt. Die vorgeschriebenen Bedingnisshefte können gegen Erlag von 28 Kreuzer beim Militär-Verpflegs Magazine in Tarnopol bezogen werden. Die für die diesjährigen Sicherstellungen von Holz, Futter und Brot massgebenden Bedingnisshefte erliegen auch bei den politischen Bezirksbehörden.

3. Offerte, in welchen eine Verringerung der vorschriftsgemäss zu leistenden Caution sich bedungen wird, bleiben unberücksichtiget.

Gemeinden sind vom Erlage eines Vadiums und einer Caution unbedingt frei und werden wie landwirthschaftliche Vereine und Producenten auf die vorstehend ausgeschriebene pachtweise Besorgung der Militär-Verpflegung besonders aufmerksam gemacht.

4. Die Abgabe hat am 1. und 15. eines jeden Monates loco der abgenannten Arrendirungs- sowie Concurrenz-Stationen stattzufinden. Das Brennholz und die Steinkohlen sind vom Arrendator den Truppen und Anstalten in ihre Ubicationen zuzuführen, daher ist über den für Kubikmeter Brennholz und Meterztr. Steinkohle geforderten Fuhrlohn im Offerte ein separater Antrag zu stellen. Wenn kein Fuhrlohn im Offerte bedungen wird, so wird angenommen, dass derselbe im Offertspreise mitinbegriffen ist.

5. Die Heeres Verwaltung behält sich das Recht vor, etwaige disponible Regievorräthe während der Vertragsperiode zur Abgabe zu bringen.

6. Der Reservevorrath wird unter besondere Uiberwachung des Verpflegs-Magazins und dort, wo solches nicht ist, unter jene des Militär-Stations-Commando gestellt.

7. Die Anbothe sind per Ein Kubikmeter Brennholz und per Meterzentr. Steinkohlen zu stellen. Die offerirte Holz- sowie Steinkohlen-Gattung muss bestimmt angegeben werden. Zur harten Holzgattung gehören: Roth- und Weissbuchen, Stein- Zerr- und Weisseichen, Birken, Rotherlen, Ahorn, Esche und Ulmen; zur weichen Holzgattung: Tannen, Fichten, Kiefern, Lärchen, Pappeln, Weiden, Linden, Espen und Erlen.

In den Offerten etwa angegebene Theil-Anbothe, d. i. verschiedene Preise für abgetheilte Zeitperioden werden nicht berücksichtiget. Sollte in einem Offerte der Preisansatz in Ziffern von jenem in Buchstaben differiren, so wird der Ansatz in Buchstaben als der richtige angenommen.

Complexiv-Anbothe, das sind solche, in welchen die Angabe von Brennholz (Kohlen) für mehrere Stationen bedungen wird, sind unzulässig, demnach die Ausstellung separater Offerte für jede Station für sich stattzufinden hat; eine Abweichung hievon würde eine finanzbehördliche Amtshandlung gegen die Stempelverkürzung nach sich ziehen.

8. Die Offerenten verzichten bezüglich der Erklärung der Heeres-Verwaltung über die Annahme ihres Offertes auf die Einhaltung der im § 862 des a. b. G. B. und in den Artikeln 318 und 319 des österr. Handelsgesetzes für die Erklärung der Annahme eines Versprechens oder Anbotes festgesetzen Fristen.

9. Die Offerenten haben im Offerte ausdrücklich zu erklären: dass sie sich den Bestimmungen des für die Behandlung vorbereiteten Bedingnissheftes de datto Tarnopol 15. Juni 1889 vollkommen unterwerfen.

K. k. Militär-Verpflegs-Magazin.

Tarnopol, den 15. Juni 1889.

Offerts-Formulare

Ich Gefertigter wohnhaft in . . . . Geschäftsmann (Urproducent) erkläre hiemit in Folge Kundmachung Nr. 396 vom 15. Juni 1889 de datto Tarnopol für die Arrendirungs-Station . . . . . . sammt Concurenzorte . . . . . .

1 Kubikmeter hartes (oder weiches) Brennholz (Gattung anzugeben) (einschliesslich der Zustellung in die Truppen-Ubication) zu — fl. — kr. sage.... oder ohne der Zustellung in die Truppen-ubication) zu — fl. — kr. sage.....

1 Meterzentner Preussiche Königshütten Steinkohlen einschliesslich der Zustellung in die Truppen-Ubication) zu — fl. — kr. sage..... auf die Zeit vom 1. September 1889 bis Ende August 1890 abgeben und für dieses Offert mit dem beiliegenden Vadium von . . . . , fl. bestehend in . . . . . haften zu wollen.

Ferner verpflichte ich mich im Falle, als ich Ersteher bleiben sollte, längstens binnen 14 Tagen nach erhaltener ämtlicher Verständigung das Vadium auf 10%, Caution zu ergänzen, und räume der Heeres-Verwaltung das Recht ein, wenn ich dieses unterliesse, diese Ergänzung selbst durch Rückbehalt des Arrendirungsverdienstes durchzuführen.

Uibrigens unterziehe ich mich ausser den in der Kundmachung verlautbarten, uch jenen Bedingungen, welche in dem für die ausgeschriebene Verhandlung vorbereiteten Bedingnisshefte enthalten sind.

Laut anruhendem Bescheide der . . . . zu . . . . wird mein Soliditäts- und Leistungsfähigkeits-Zeugniss direkt dem Verpflegs-Magazine zu Tarnopol übermittelt werden.

N. . . . . . . am . . . . . . 1889.

N. N.
Unterschrift des Offerenten

L. 1883 (4167 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Mariem Rand w kwocie 180 zł. wa. odbędzie się dnia 10 lipca 1889 i dnia 8 sierpnia 1889 o godzinie 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż połowy realności dłużnika Mikołaja Lewczaka, ciała tabularnego nie stanowiącej pod lk. 24 w Wysoczanach położonej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 675 sprzedaną zostanie

Zakład wynosi 67 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Jan Bachmann w Bukowsku.

Bukowsko, 24 kwietnia 1889.

L. 8110 (4169 3—3)

Celem ściągnięcia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 303 zł. 3 ct. wa. z pn., przeprowadzoną zostanie w tutejszym Sądzie w dniach 4 lipca i 1 sierpnia o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod l. d. 93 wyk. hip. l. 71 gminy Wodniki objętego, dłużników Naści, Romana, Hanki, Katarzyny, Julii i Anastazyi Łuszczów własnego z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 400 zł. wa., poręczne 40 zł. w. a. i że gospodarstwo powyższe na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedane zostanie.

Kurator późniejszych wierzycieli Teofil Waydowski notaryusz w Bóbrce.

Resztę warunków w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 27 sierpnia 1888.

L. 10301 (4168 3—3)

Celem ściągnięcia wierzytelności Curtli Lothringer w kwocie 40 zł. wa. z pn., przeprowadzoną zostanie w tutejszym Sądzie w dniach 4 lipca 1889 i 8go sierpnia 1889 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. d. 306 wyk. hip. l. 494 gminy Bóbrka objętej dłużniczki hipotecznej Katarzyny Łuczkiewicz własnej z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 194 zł.

Poręczne 20 zł. wa. i że połowa realności powyższej na pierwszym terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Kurator późniejszych wierzycieli Teofil Waydowski c. k. notaryusz w Bóbrce.

Reszta warunków w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Bóbrka, dnia 10 listopada 1888.

L. 5070 (3914 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, iż celem zniesienia współwłasności realności pod l. 69 w Ciężkowicach, odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 18 lipca i 22 sierpnia 1889 o godzinie 9 rano, licytacya realności l. 69 w Ciężkowicach, Józefa Zaka w 9/16, Maryanny Jelonkowej w 3/16 i Jadwigi Zakowej w 4/16 częściach własnej.

Cena wywołania 1216 złr.

Wadyum 121 złr. 60 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Kremer.

Chrzanów, 3 maja 1889.

L. 3720 (3915 3—3)

C. k Sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Grzegorza i Konstancyi Tomczyków do Wiktoryi Tomczykowej w kwocie 57 zł. aw. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 18 lipca i 22 sierpnia 1889 o 10 godz. rano, egzekucyjna licytacya 1/4 części realności l. 682 w Chrzanowie położonej, Wiktoryi Tomczykowej własnej.

Cena wywołania 50 złr. 32 ct.

Wadyum 5 złr. 3 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Keppler z substytucya kand. adwokackiego Goldmanna.

Chrzanów, 1 kwietnia 1889.

L. 1985 (4003 3—3)

W dniach 18 lipca i 22 sierpnia 1889 każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 185 w Staruni położonej, ciało tabularne stanowiącej, wyk. hip. 470 gmfny kat. Staruni objętej, dłużników małoletnich Dmytra, Anny, Fedora, Nastuni i Paraski Bojków, tudzież Małanki Bojko własnej, na rzecz Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi celem zaspokojenia kwoty 70 złr. 2 ct. z pn. z tem, iż realność ta przy pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, przy drugim zaś terminie licytacyjnym także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź kwotę, najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 196 złr.

Zakład 19 złr. 60 ct.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny, tudzież akt opisania i oszacowania, przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Sołotwina, 4 kwietnia 1889.

KSIĘGI GRUNTOWE.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20go marca 1874 l. 29 d. u. kr. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych

o d d n i a 1. c z e r w c a 1889

za nową księgę gruntową uważanym być ma.

L. 8451 I. dla majętnośai tabularnych. (3515 1—3)

L. porząd.	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	położona w okręgu sądu powiatowego	położona w okręgu sądu obwodow.
1	Boków połowa 1.	Boków	Podhajce	Brzeżany
2	Boków połowa II.			
3	Hałasówka.			
4	Sławentyn.	Sławentyn		
5	Szwejków.	Szwejków		
6	Czeremchów.			
7	Siółko.	Siółko		
8	Dobrowody.	Dobrowody		
9	Korzowa scheda I.	Korzowa		
10	Korzowa scheda II.			
11	Korzowa scheda III.			
12	Korzowa scheda IV.			
13	Szumlany wielkie.	Szumlany wielkie	Przemyślany	
14	Wiśniowczyk	Wiśniowczyk		
15	Wiśniowczyk część.			
16	Ciemierzyńce.	Ciemierzyńce		
17	Ciemierzyńce ad Dunajów.			
18	Lipica górna.	Lipica górna	Rohatyn	
19	Lipica górna część II.			
20	Lipica górna część III.			
21	Lipica rusocka.			
22	Modestówka.			
23	Halpernówka			
24	Zydowa.			
25	Młyn.			
26	Łozina.			
27	Pierwsza osada lipicka.			
28	Druga osada lipicka.			
29	Trzecia osada lipicka.			
30	Czwarta osada lipicka.			
31	Piąta osada lipicka.			
32	Szósta osada lipicka.			
33	Siódma osada lipicka.			
34	Ósma osada lipicka.			
35	Dziewiąta osada lipicka.			
36	Dziesiąta osada lipicka.			
37	Jedenasta osada lipicka.			
38	Dwunasta osada lipicka.			
39	Trzynasta osada lipicka.			
40	Czternasta osada lipicka			
41	Piętnasta osada lipicka.			
42	Szesnasta osada lipicka.			
43	Siedemnasta osada lipicka.			
44	Ośmnasta osada lipicka.			
45	Dziewiętnasta osada lipicka.			
46	Dwudziesta osada lipicka.			
41	Dwudziesta pierwsza osada lipicka.			
42	Dwudziesta druga osada lipicka.			
43	Dwudziesta trzecia osada lipicka.			
44	Dwudziesta czwarta osada lipicka.			
45	Dwudziesta piąta osada lipicka.			
46	Dwudziesta szósta osada lipicka.			
47	Dwudziesta siódma osada lipicka.			
48	Dwudziesta ósma osada lipicka.			
49	Dwudziesta dziewiąta osada lipicka.			
50	Trzydziesta osada lipicka.			
51	Trzydziesta pierwsza osada lipicka.			
52	Trzydziesta druga osada lipicka.			
53	Trzydziesta trzecia osada lipicka.			
54	Trzydziesta czwarta osada lipicka.			
55	Trzydziesta piąta osada lipicka.			
56	Trzydziesta szósta osada lipicka.			
57	Trzydziesta siódma osada lipicka.			
58	Trzydziesta ósma osada lipicka.			
59	Trzydziesta dziewiąta osada lipicka.			
60	Czterdziesta osada lipicka.			
61	Czterdziesta pierwsza osada lipicka.			
62	Czterdziesta druga osada lipicka.			
63	Czterdziesta trzecia osada lipicka.			
64	Czterdziesta czwarta osada lipicka.			
65	Czterdziesta piąta osada lipicka.			
66	Czterdziesta szósta osada lipicka.			
67	Czterdziesta siódma osada lipicka.			
68	Czterdziesta ósma osada lipicka.			
69	Czterdziesta dziewiąta osada lipicka.			
70	Piędziesiąta osada lipicka.			
71	Piędziesiąta pierwsza osada lipicka.			
72	Piędziesiąta druga osada lipicka.			
73	Piędziesiąta trzecia osada lipicka.			
74	Piędziesiąta czwarta osada lipicka.			
75	Piędziesiąta piąta osada lipicka.			
76	Piędziesiąta szósta osada lipicka.	Lipica górna	Rohatyn	Brzeżany
77	Piędziesiąta siódma osada lipicka.			
78	Piódziesiąta ósma osada lipicka.			
79	Piędziesiąta dziewiąta osada lipicka.			
80	Sześćdziesiąta osada lipicka.			
81	Czercze.	Czercze i Zalipie		
82	Wasiuczyn.	Wanińczyn		
83	Dobra Żywaczów część I. a, część II. b, część III., dobra Żywaczów część II. a, dobra Żywaczów część IV.	Zywaczów	Obertyn	Kołomyja
84	Kochanówka.	Kochanówka Swidnica	Krakowiec	Przemyśl
85	Tuchla Dom. 44 pag. 207.	Tuchla	Radymno	
86	Stojańce ½ część I.	Stojańce i Królin	Sądowa Wisznia	
87	Połowa Stojańce część II.	Stojańce		
88	Folwark Ostrów.			
89	Leżachów.	Leżachów	Sieniawa	
90	Dobcza Dom. 44 pag. 27.	Dobcza		
91	Tysowiec Dom. 19 pag. 441.	Tysowiec	Skole	Sambor
92	Lenina mała Dom. 70 pag. 346.	Lenina mała	Stare miasto	
93	Rozłucz Dom. 70 pag. 374.	Rozłucz	Turka	
94	Jasienica zamkowa Dom. 70 pag. 361.	Jasienica zamkowa		
95	Haczów adwokacya Dom. 110 p. 265.	Haczów	Brzozów	Sanok
96	Boczarówka Dom. 513 pag. 101.			
97	Michałówka Dom. 513 pag. 91.			
98	Filarowka Dom. 513 pag. 141.			
99	Antoniówka Dom. 513 pag. 71.			
100	Plac I. Dom. 521 pag. 5.			
101	Plac II Dom. 521 pag. 11.			
102	Plac III. Dom. 521 pag. 17.			
103	Plac IV. Dom. 521 pag. 21.			
104	Plac V. Dom. 521 pag. 27.			
105	Plac VI. Dom. 521 pag. 31.			
106	Plac VII. Dom. 521 pag. 37.			
107	Plac VIII. Dom. 521 pag. 43.			
108	Plac IX. Dom. 521 pag. 47.			
109	Plac X Dom. 521 pag. 53.			
110	Plac XI. Dom. 521 pag. 59.			
111	Stepówka Dom. 513 pag. 13.			
112	Szmidówka Dom. 513 pag. 111.			
113	Józefówka Dom 513 pag. 131.			
114	Stepówka Dom. 513 pag. 81.			
115	Wygon vel Adamówka Dom. 532. pag. 85.			
116	Szuberówka Dom. 513 pag. 121.			
117	Grunta z Haczowa wydzielone Dom. 521 pag. 67.			
118	Dylągowa.	Dylągowa	Dynów	
119	Czeremcha.	Czeremcha	Rymanów	
120	Potok czarny.	Potok czarny	Delatyn	Stanisławów
121	Kamień.	Kamień	Kałusz	
122	Majdan górny.	Majdan górny z Weleśnicą	Nadwórna	
123	Weleśnica górna.			
124	Kamienna.	Kamienna		
125	Nadwórna	Nadwórna		
126	Tarnowica leśna.	Tarnowica leśnia		
127	Cucyłów Dom. 48 pag. 455.	Cucyłów część I. i Cucyłów część II.		
128	Cucyłów cześć Dom. 67 pag. 403.			
129	Kryczka.	Kryczka	Sołotwina	
130	Sołotwina Zarzecze.	Sołotwina		
131	Bytków czyli Bitków.	Bitków		
132	Targowica polna.	Targowica polna	Tłumacz	
133	Tyśmienica.	Tyśmienica	Tyśmienica	
134	Hubin.	Hubin	Złoty Potok	
135	Potok złoty.	Potok złoty		
136	Nowosiołka koropiecka.	Nowosiołka koropiecka		

II. wiejskich.

1. Boków,
2. Sławentyn,
3 Szwejków,
4. Siółko,
5. Dobrowody,
6. Korzowa,
7. Szumlany wielkie, podlegające sądowi powiatowemu w Podhajcach.
8. Wiśniowczyk,
9. Ciemierzyńce, podlegające sądowi powiatowemu w Przemyślanach.
10. Lipica górna,
11. Czercze
12 Wasiuczyn, podlegajace sądowi powiatowdmu w Rohatynie.
13. Zywaczów, podlegająca sądowi po wiatowemu w Obertynie.
14. Kochanówka, podlegająca sądowi pow. w Krakowcu.
15. Tuchla, podlegająca sądowi powiatowemu w Radymnie.
16. Stojańce, podlegające sądowi powiatowemu w Sądowej Wiszni.
17. Leżachów,
18. Dobcza, podlegające sądowi powiatowemu w Sieniawie.
19. Tysowiec, podlegający sądowi powiatowemu w Skolem.
20. Lenina mała, podlegająca sądow powiatowemu w Starem mieście.
21. Rozłucz,
22. Jasienica zamkowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Turce.
23. Haczów, podlegająca sądowi powiatowemu w Brzozowie.
24. Dylągowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Dynowie.
25. Bałucianka,
26. Czeremcha, podlegające sądowi powiatowemu w Rymanowie,
27. Potok czarny podleg. sądowi pow. w Delatyn.
28. Kamień, podlegający sądowi powiatowemu w Kałuszu.
29. Majdan górny,
30. Kamienna,
31. Nadwórna,
32. Tarnowica leśna,
33. Cucyłów część I. i II., podlegające sądowi powiatowemu w Nadwórnie.
34. Kryczka,

35. Sołotwina z przedmieściami Zarzecze,

36. Bitków, podlegające sądowi powiatowemu w Sołotwinie.

37. Targowica polna, podlegające sądowi powiatowemu w Tłumaczu.

38. Tyśmienica z miejscowością Słoboda i przedmieściami Tłumackie i Stanisławowskie, podlegające sądowi powiatowemu w Tyśmienicy,

39. Hubin,

40. Potok złoty,

41. Nowosiółka Koropiecka, podlegające sądowi powiatowemu w Złotym Potoku.

42. Huki podlegające sądowi powiatowemu w Krakowcu.

Sporządzony projekt, dotyczących ksiąg gruntowych przejrzanym być może, a to dla posiadłości tabularnych pod I. 1—136 w urzędzie hipotecznym przynależnego c. k. Sądu obwodowego, zaś dla posiadłości wyżej pod II. 1—42 poszczególnionych w biórze dotyczącego sędziego powiatowogo.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa czyto własności, czyli zastawu lub jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. sąd krajowy wyższy wszystkich, którzyby:

1. na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg nabytego, domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała,

2. już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli, do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawa zastawu, służebności, lub w ogóle inne jakie prawa, do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, ażeby z tymi prawami, a to co do majętności tabularnych wyżej pod I. 1—136 wymienionych eo przynależnych Trybunałów I. instancyi, zaś co do posiadłości pod II. 1—42 roszczególnionych do dotyczących c. k. Sądów powiatowych najdalej do dnia 1go czerwca 1890 włącznie się zgłosili, gdyż wrazie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierzy nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionemi wyżej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, było już zapisane, lub, że było ono wiadomem z jakiej rezolucyi sądowej, lub że jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania przed sąd wniesionego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego
Lwów, dnia 2 kwietnia 1889.
SIMONOWICZ w. r.

Konkursa.

L. 9881 (4172 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela religii obrządku gr. kat. w c. k. akademickiem gimnazyum we Lwowie, a ewentualnie na mogącą opróżnić się posadę taką w innem gimnazyum. Do posady tej przywiązana jest roczna płaca i dodatki do płacy w myśl ustaw z dnia 9go kwietnia 1870 (Dz. u. p. n. 46) i z dnia 15 kwietnia 1873 (Dz. u. p. n. 48).

Kandydaci, ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta za pośrednictwem bezpośrednio przełożonej władzy do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 4 lipca 1889.

Z c. k. kraj. Rady szkolnej
Lwów, 14 czerwca 1889.

L. 6318. (4216 2—3)

Celem obsadzenia posady oficyała przy c. k. Dyrekcyi Policyi we Lwowie w randze X. klasy, ewentualnie posady kancelisty w randze XI. klasy z systemizowanymi dla tych posad poborami rozpisuje się niniejszem konkurs do końca lipca br.

Ubiegający się o te posady winni wnieść swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych w powyższym terminie i we właściwej drodze służbowej do Prezydyum c. k. Dyrekcyi Policyi we Lwowie.

Posady te jeżeli nie będą ubiegać się o nie urzędnicy będący w czynnej służbie lub należycie ukwalifikowani kwiescenci nadane zostaną w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 nr. 60 dz. p. p. zaopatrzonym w przepisane certyfikaty i posiadającym kwalifikacye podoficerom.

We Lwowie, 15 czerwca 1889.

L. 3905 (4223 2—3)

Przy Sądzie powiatowym w Białej opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 250 zł. dodatkiem aktywalnym 25prc. umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę woźnego w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 dz. p. p. ułożone, wnosić należy do 23 lipca 1889 do Prezydyum sądu obwodowego w Wadowicach.

Prezydyum Sądu wyższego.
Kraków, 17 czerwca 1889.

L. 7122. (4217 2—3)

Celem obsadzenia jednej posady nadinżyniera w randze VIII. klasy i kilku posad inżynierów w randze IX. klasy, tudzież adjunktów w randze X. klasy, w galicyjskiej państwowej służbie budowniczej, rozpisuje się niniejszem konkurs do 10 lipca br.

Ubiegający się o jedną z tych posad winni wnieść swe podania opatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych, w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa
We Lwowie, 14 czerwca 1889.

L. 1302 (4219 2—3)

C. k. Rada szkolna okręgowa miejska we Lwowie ogłasza niniejszem konkurs na jedną posadę rzeczywistej nauczycielki w szkole żeńskiej im. św. Antoniego z płacą wyznaczoną art. 11 ustawy z dnia 1 stycznia 1889 (dz. u. kraj. l. 16 cz. III.).

Gdyby pesada wyżej wymieniona została nadana innej rzeczywistej nauczycielce szkoły etatowej miejskiej, natenczas rozpisuje ck. Rada szkolna okręgowa konkurs na taką samą posadę w ten sposób opróżnić się mogącą.

Podania należycie udokumentowane wraz z tabelą kwalifikacyjną należy za pośrednictwem Władzy przełożonej przedłożyć ck. Radzie szkolnej okręgowej miejskiej najdalej do 31 lipca 1889.

Podania spóźnione, lub niezaopatrzone w potrzebne dokumenta służbowe będą zwrócone.

Lwów, 6 czerwca 1889.

Zl. 3553 I. (4271 1—3)

CONCURS.

In Priedor (Bahnstation in Bosnien 5000 Einwohner) gelangt die Stelle eines Stadtarzten mit den Jahresbezügen von 800 fl. zur Besetzung.

Das Honorar für Krankenbesuche innerhalb des Territoriums der Stadt ist per Visite auf 50 kr. festgesetzt. Die Stadtarmen sind unengeltlich ärztlich zu behandeln.

Das Nebeneinkommen dürfte mit Einschluss der Gebühren aus den gerichtsärztlichen Funktionen ungefähr 1200 fl. öw. jährlich betragen.

Die Stelle wird nur einem graduirten Arzte verliehen, welcher eines slavischen Idioms und der deutschen Sprache mächtig ist.

Bewerber werden eingeladen ihre ordnungsmässig instruirten Gesuche bis 15. August l. J. an das gefertigte Bezirksamt zu überreichen.

Bezirksamt
Priedor, am 13 Juni 1889.

Kuratele.

L. 4562 (4170 2—3)

Anna Sulatycka z Berzowa wyżnego uznana marnotrawczynią.

Kuratorem jest Dmytro Sulatycki tamże.

C. k. Sąd powiatowy
Peczeniżyn, 11 maja 1889.

L. 840 (4227 2—3)

Jan Multan gospodarz z Rzezawy uznany marnotrawcą, kuratorem jego Józef Ryndych z Brzezawy.

C. k. Sąd powiatowy
Bochnia, dnia 23 lutego 1889.

L. 4142 (4199 2—3)

Franciszek Kocik z Janowic uznany głupkowatym; kuratorem Aleksander Łącki.

Z c. k. Sądu pow. miej. del.
Tarnów, dnia 23 lutego 1889.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 11722. (3943 3—3)

Zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu Szczepana i Gertrudę Ruszkiewiczów, że rezolucye hipoteczne z 28 czerwca 1888 l. 6338 ustanowionemu dla nich kuratorowi ad actum Janowi Robakowi doręczono. C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, dnia 5 grudnia 1888.

L. 3797 (3977 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem Izydora Weintrauba, że na prośbę Arona Mismelera de praes. 7 czerwca 1889 do l. 3797 tusądową uchwałę z dnia 7 czerwca 1889 do l. 3797 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. wa· zpn. wydany został; gdy ten pozwany Izydor Weintraub z życia i miejsca pobytu jest niewiadomy, przeto ck. Sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastąpienia go w niniejszej, wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego pana adwokata dr. Mijakowskiego, z dodaniem mu na zastępcę pana adw. dr. Kaflińskiego.

Upominamy niniejszym edyktem pozwanego, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił i jemu swe kroki obronne podał lub innego obrońcę wybrał, c. k. Sądowi doniósł i w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samemu będzie musiał przypisać.

Złoczów, dnia 8 czerwca 1889.

L. 6026 (4171 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Krzemińskiego, że na skargę Leiby Hausera przeciw niemu pto. 24 zł. aw. dla niego Jan Pysecki kuratorem ustanowiony i termin do rozprawy na dzień 15 lipca 1889 o godz. 8 z rana oznaczony został.

Wzywa sie zatem Jana Krzemińskiego, aby z ustanowionym dla niego kuratorem porozumiał się albo Sądowi innego zastępcę przedstawił.

C. k. Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg dnia 21 maja 1889.

L. 7522 (3098 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Walentego Wojasa, rolnika z Podolan, że w sprawie egzekucyjnej kasy Oszczędności w Bochni przeciw Walentemu Wojasowi pto 60 zł. aw. celem uskutecznienia doręczenia ts. rezolucyi z dnia 3 czerwca 1888 l. 3035, względnie innych rezolucyj, zamianował dla niego kuratorem ad actum c. k. notaryusza w Dobczycach p. Bruno Rogalskiego.

Wzywa się zatem Walentego Wojasa, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony jego praw środki dostarczył lub innego pełnomocnika sobie ustanawiając tegoż nazwisko tut. sędowi podał, gdyż inaczej skutki zaniedbania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy
Dobczyce, 12 marca 1889.

L. 3527 (4251 2—3)

W sporze sumaryczny Izraela Kranza przeciw nieznanemu z miejsca pobytu Janowi Smiglowi o zapłacenie kwoty 80 zł. wa. z pn. został kuratorem dla Jana Smigla mianowany adw. dr. Gerard Festenburg z Brzozowa a termin do rozprawy został na dzień 25 czerwca 1889 o godz. 9 rano wyznaczonym.

Rzeczą przeto pozwanego jest przed oznaczonym terminem kuratorowi swemu podać środki do odparcia skargi służyć mające albo Sądowi innego pełnomocnika przedstawić albo na wskazany termin jawić się osobiście.

C. k. Sąd powiatowy.
Brzozów, 16 maja 1889.

L 6731 (2955 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że M. D. Edelstein przeciw z miejsca pobytu niewiadomym Salomonowi Gehl o zapłacenie sumy wekslowej 500 zł. skargę wniósł, w skutek której nakaz zapłaty tej sumy dnia dzisiejszego wydany i kuratorowi dla tego pozwanego w osobie adwokata dra. Szancera z substytucyą adw. dr. Tokarza zamianowanemu doręczony został.

Tarnów, dnia 25 kwietnia 1889.

L. 5669 (4229 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lisku zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Józefa i Anny Czucz, że Jan Honth opiekun Apolonii Swoboda wytoczył przeciw nim w Sądzie tut. pozew o uznanie Apolonii Swoboda za właścicielkę 68/96 części realności pod nr. 25 w Lisku i że dla tychże kuratorem Antoni Rajński ustanowiony został, nakoniec że do rozprawy w postępowaniu ustnem termin na dzień 22 lipca 1889 o godz. 9 rano wyznaczono.

Wzywa się przeto spadkobierców śp. Józefa i Anny Czucz, by kuratorowi informacye wcześnie udzielili lub innego pełnomocnika wskazali inaczej skutki opieszałości sami sobie przypiszą.

Lisko, 10 czerwca 1889.

L. 3994 (4056 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Jaśle zawiadamiając niewiadomego z miejsca pobytu Jana Sliza, że Katarzyna Hajduk wniosła przeciwko niemu pozew o 12 zł.

Poleca mu, by wszelkie środki obrony podał stryjowi swemu i ustanowionemu dlań kuratorowi Janowi Slizowi przed terminem do rozprawy na 28 czerwca 1889 wyznaczonym, gdyż inaczej skutki ze swej opieszałości sam sobie przypisze.

Jasło, dnia 3 czerwca 1889.

L. 13228 (4238 1—3)

Niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Ostillera zawiadamia się, że na wniesioną do tutejszego Sądu prośbę egzekucyjną Towarzystwa kredytowego w Brodach przeciw niemu o zapłatę 100 złr. wa. z. pn. dozwolono t. s. uchwałą z dnia 16 lutego 1888 l. 2288 egzekucyjne prawo zastawu w stanie biernym 1/4 części realności do niego należącej a w wykazie 974 księgi gruntowej gminy katastralnej Brody ciało hipoteczne stanowiącej, którą to uchwałę doręcza się ustanowionemu dlań kuratorowi w osobie adwokata dr. Henryka Starzewskiego w Brodach.

Zarazem wzywa się Jakóba Ostillera, aby ustanowionemu kuratorowi dał w tej sprawie potrzebną informacyę albo wskazał tutejszemu Sądowi innego swego pełnomocnika o ileże w razie przeciwnym z tego wynikłe złe skutki sam sobie będzie musiał przypisać.

C. k. sąd powiatowy.
Brody, dnia 30 seirpnia 1888.

L. 7699 (4246 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu zawiadamia, że dla Kiwy Blumenkranza a względnie tegoż masy spadkowej i prawnabywców, z życia i miejsca pobytu niewiadomych ustanowił kuratora w osobie substytuta notaryalnego p. Ludwika Miąsika z Starego Sącza w sprawie egzekucyjnej Wysokiego skarbu drogowego przeciw Kiwie Blumenkranzowi z Gorlic o zapłacenie rat dzierżawnych myta drogowego na drodze krajowej z Tarnowa przez Sącz do Niedzicy ad actum doręczenia mu ts. rezolucyi z dnia 26 listopada 1887 l. 4442 i że do zakończenia likwidacyi i pierwszeństwa do zaspokojenia takowych z kwoty 685 złr. uzyskanej, ze sprzedaży efektów kaucyjnych uzyskanej termin na dzień 17 lipca 1889 o godzinie 9 rano został wyznaczony.

Mają zatem niewiadomi z życia i miejsca pobytu prawnabywcy Kiwy Blumenkranza udzielić temuż kuratorowi dowody swoje lub innego zastępcę ustanowić i o tem na czasie ten Sąd zawiadomić.

C. k. Sąd powiatowy.
Stary Sącz, dnia 10 maja 1889.

L. 3026 (4212 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Trembowli jako władza nadkuratelarna uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Bogdanowicza, że na dniu 17 sierpnia 1888 do l. 6910 zgłosiła p. Julia Jaśkiewicz 2 Dobrowolska imieniem własnem i małoletnich spadkobierców Jakóba Paśkiewicza prawa własności do całej posiadłości wykaz hip. l. 165 księgi gruntowej gminy kat. Trembowla objętej w $^{3}/_{4}$ częściach na Antoniego Bogdanowicza zaintabulowanej i że po myśli §. 8 ustawy z 25 lipca 1871 nr. 96 D. u. p. termin do rozprawy na dzień 18 lipca 1889 o godz. 9 rano wyznaczony został.

Wzywa się przeto Antoniego Bogdanowicza, by tenże o swojem miejscu pobytu tutejszemu Sądowi doniósł inaczej rozprawa z kuratorem dlań w osobie Jana Orosza ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

Trembowla, 5 maja 1889.

L. 14565 (3542 1—3)

C. k. Sąd powiatowy wzywa Jana Skibę, względnie tegoż z życia i pobytu nieznanych spadkobierców, którym adw. dra. Władysława Jahla kuratorem ustanowiono, aby w skutek prośby ks. Jana Puzona i nielet. Seweryny, Karola, Romana i Emilii Puzon pod dniem 22 grudnia 1888 do l. 14565 wniesionej przy terminie dnia 19 lipca 1889 o godz.. 10 rano wyznaczonym udowodnili. iż co do zastrzeżenia prawa zastawu dla obowiązku Antoniego Pałkiewicza zapłacenia 5% od ceny kupna realności lk. 60 w Pawłosiowie w razie jej sprzedaży w poz. 2 karty C. ciała tabularnego lwh. 153 ks. grunt. gminy Pawłosiowa wpisanego skarga justyfikacyjna wniesioną została lub że termin ku temu otwarty.

Jarosław, 3 marca 1889.

L. 2422. (3209 1—3)

Samborski c. k. Sąd obwodowy ogłasza, że wdrożył ustawowe postępowanie celem uznania Michała Salewicza urodzonego dnia 7 października 1813 w Różance wyżnej gr. kat. religii, żonatego, bezdzietnego, pierwotnie c. k. strażnika skarbowego, następnie szewca w końcu nauczyciela wiejskiego, który od przeszło 30 lat nie dał o sobie wiadomości za zmarłego i małżeństwa między nim a Anną z Dąbrowskich Salewiczową zawartego za rozwiązane.

Wzywa się tedy tak Michała Salewicza jakoteż osoby o tegoż życiu lub śmierci wiadomość mające do uwiadomienia bądź tutejszego Sądu bądź kuratora adw. kraj. dra Karola Pawlińskiego w Samborze do dnia 1 czerwca 1890 gdyż po upływie tego czasokresu przystąpi Sąd do ostatecznego załatwienia sprawy.

Sambor, 31 marca 1889.

L. 6406. (3203 1—3

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Kleinmanna, że Andrzej Pawlikowski wniósł przeciw niemu pozew o usprawiedliwienie dozwolonego ts. uchwałą z dnia 14 lutego 1889 l. 871 zapowiedzenia kaucyi 2000 zł. wa. na zaspokojenie pretensyi 1300 zł. wa. z pn. uzyskanego wskutek którego uchwałą z dnia dzisiejszego zakreślono 90 dniowy termin do wniesienia obrony i uchwałę tę ustanowionemu dlań kuratorowi adw. drwi Febusowi Salomowi z substytucyą adw. dra Ludwika Pietrzyckiego doręczono.

Tarnów, 25 kwietnia 1889.

L. 491 (3213 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia nieobecną Maryannę Matznerową, iż ojciec jej śp. Franciszek Kuśnierczak zmarł na dniu 15 czerwca 1888 w Króliku z pozostawieniem kodycylu w którym jej nic nie legował.

Wzywa tedy Maryannę Matzner, by w ciągu roku od dnia dzisiejszego zgłosiła się w Sądzie do objęcia spadku, w przeciwnym razie bowiem pertraktacya z ustanowionym dla niej kuratorem Ludwikiem Rzewuskim z Rymanowa przeprowadzoną będzie.

Sąd powiatowy

Rymanów, 19 lutego 1889.

L. 13176. (4136)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisać do rejestru handlowego dla firm spółkowych przy firmie J. Pamm & Weisslitz, że Jakób Pamm jawny spólnik tej firmy umarł w dniu 7 listopada 1887 a obecnymi właścicielami firmy są małoletni jego spadkobiercy Berta vel Bronisława Pamm i Leon Pamm których w prowadzeniu handlu zastępuje matka i opiekunka Jeanetta Pamm oraz dotychczasowy jawny spólnik Izrael Moses alias Moritz Weisslitz, tudzież że obecni właściciele firmę podpisywać będą w ten sposób, że pod wyciśniętą za pomocą stampilii firmą „J. Pamm & Weisslitz" położy Jeanetta Pamm imieniem małoletnich podpis „J. Pamm" zaś Izrael Moses alias Moritz Weisslitz podpis „M. Weisslitz".

Kraków, 31 maja 1889.

L. 2491. (2145)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy poleca niniejszem uwidocznienie w rejestrze dla spółek handlowych, iż firma jawnej spółki „Schulz & Zipser" fabryka towarów sukiennych i wełnianych w Białej z powodu niewykonywania przedsiębiorstwa i śmierci spólników zgasła.

Wadowice, 1 czerwca 1889.

L. 12479. (4137)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wykreślenie z rejestru dla firm spółkowych, spółki komandytowej Mistenbaum, Wasserberg i spółka w Podgórzu z powodu rozwiązania spółki.

Kraków, 24 maja 1889.

L. 9159. (4191)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że Mikołaj Machowski c. k. notaryusz w Głogowie zamianowany zastępcą Jarosława Aweydy notaryusza w Sokołowie na czas sześciotygodniowego urlopu ostatniego urzędowanie jako zastępca z dniem 15 lipca 1889 rozpoczął ma.

Tarnów, 13 czerwca 1889.

Upadłości.

L. 6613 (4248 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. u. p. z roku 1869 obowiązuje położonego nieruchomego majątku Hersza Ratha w Kołomyi i że do kierowania tym konkursem ustanowionym został jako tymczasowy zawiadowca tejże masy adw. dr. Milgrom.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, przed dniem 15 lipca 1889 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym Sądzie zgłosili, i aby na terminie na dzień 14 sierpnia 1889 o godzinie 10 przed południem do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyi wykazali.

Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału, innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 24 czerwca 1889 godzinę 10 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej" ogłaszane.

Z rady c. k. Sądu obwodowego.

Kołomyja, dnia 8 czerwca 1889.

L. 4023 (4249 1—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Rosy Stern właścicielki realności w Nowym Sączu zamieszkałej, a mianowicie do majątku ruchomego gdziekolwiek znajdującego się jakoteż do nieruchomego położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 dz. p. p. z r. 1869 l. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Teofil Matusiński adjunkt sądowy w Nowym Sączu, a tymczasowym zarządcą masy konkursowej p. dr. Henryk Wąsikiewicz adwokat w Nowym Sączu.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez Sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy tudzież obrania delegacyi wierzycieli, wyznacza się przesłuchanie na dzień 28 czerwca 1889 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym się stawić mają wierzyciele z dokumentami roszczenia wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociaż by nawet o takowe i spory wytoczonemi były powinni takowe do dnia 15 września 1889 stósownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w Sądzie zgłosić i na posłuchanie w dniu 14 października 1889 o godzinie 10 przed południem odbyć się mające do likwidacyi i do uporządkowania podać, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchanie stawającym wierzycielom, służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy mas, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego umieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

C. k. Sąd obwodowy

Nowy Sącz, 17 czerwca 1889.

L. 10 (4164 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza, iż w postępowaniu konkursowem Mendla Schidlowa do likwidacyi wierzytelności do masy zgłoszonych, ponowny termin na dzień 28 czerwca 1889 o godzinie 10 przed południem wyznaczony został.

Tarnów, dnia 15 czerwca 1889.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie konkursu.

4131

Reprezentacya gminna Krakowca rozpisuje powtórnie konkurs na obsadzić się mającą posadę lokarza.

1. Przy tutejszym szpitalu i ambulatoryczne leczących się z płacą roczną 520 zł.
2. Lekarza miejskiego i z obewiązkiem oglądania bydła i mięsa rzeźnego z płacą roczną 180 zł., prowizorycznie na rok jeden, poczem nastąpi stabilizacya, z terminem do wniesienia podań na ręce Zwierzchności gminnej w Krakowcu do 5 lipca 1889 r.

Ubiegający się mają być doktorami wszech nauk lekarskich, a pierwszeństwo będą mieć ci, którzy już praktykę przy szpitalach nabyli. Przytem się zauważa, że prócz lekarza, na którego się konkurs rozpisuje, żadnego innego lekarza nie ma, samo miasteczko Krakowiec liczy 2000 dusz, okolica ludna i obfita w dwory, w miejscu jest stała siedziba właściciela dóbr z przyległościami, siedziba c. k. sądu powiatowego, notaryat, poczta i urząd elegraficzny, apteka i jeden szwadron kawaleryi.

To wszystko zawiadują tylko jeden lekarz, z czego kilkutysięczny dochód roczny zbierać może.

Zwierzchność gminna.

Krakowiec dnia 14 czerwca 1889

Burmistrz.

Kolej żelazna Lwów-Bełzec-Tomaszów.

Zmiana

ruchu pociągów na przestrzeni Lwów-Bełzec (Tomaszów) i ograniczenie ruchu pociągów targowych nr. 103, 104, 115, 112 i 113.

Z zastrzeżeniem zezwolenia dotyczącej władzy kursować będą od dnia 1 lipca 1889 począwszy, obecnie między Lwowem a Bełzcem każdego poniedziałku i piątku kursujące pociągi targowe nr. 103, 104 i 115, **tylko między Lwowem a Rawą ruską.**

Z dniem powyższym przestaną kursować w poniedziałki **między Rawą ruską a Bełzcem**, pociągi targowe nr. 112 i 113.

Począwszy od dnia otwarcia stacyi Lwów-Kleparów kursować będą na kolei Bełzeckiej codziennie tylko pociągi mięszane nr. 101 i 102 ze Lwowa a względnie do Lwowa **dworca kolei Karola Ludwika**, wszystkie zaś inne pociągi kolei Bełzeckiej przychodzić lub odchodzić będą ze stacyi Lwów-Kleparów.

Wiedeń, w czerwcu 1889.

Rada zawiadowcza.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 11 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskich.